

[9th April 1960]

APPENDIX.

[Vide answer to starred question No. 648, asked by Sri T. S. Ramaswamy at the meeting of the Legislative Assembly held on 9th April 1960, on page 245 supra.]

கல்லூரித் தமிழ்க் குழு செயல்நிலை அறிக்கை.

கொடுத்தவர் :

திரு. G. R. தாமோதரன்,

தலைவர், கல்லூரித் தமிழ்க் குழு.

முதற் பிரிவு : ஏற்பாட்டுக்கு முன்னர்

அரசாங்கக் குறிக்கோளும் விளவும்

குடியரசின் தத்துவமும் லட்சியமும் வெறும் கொள்கையளவில் நின்றுவிடாமல் நடைமுறையிலும் செயல்பட வேண்டுமென்றால், நாட்டு மக்களின் கருத்துக்கு மதிப்புத் தர வேண்டும். இது நல்ல அரசாங்கத்தின் நேர்மையான போக்கு. இந்தப் போக்கினைப் பின்பற்றும் முறையிலே சென்னை ராஜ்ய அரசாங்கம் பல ஆண்டுகளாக நடைமுறையை அமைத்துக் கொண்டுள்ளது. மத்திய அரசாங்கத்தினரால் நியமிக்கப்பட்ட நிர்வாக மொழி ஆணைக்குழு (Official Language Commission) விடம் சமர்ப்பித்த அறிக்கையிலும் சென்னை ராஜ்ய சர்க்காரின் இந்தப் போக்குத் தெளிவாகக் காணப்படுகின்றது. இந்தக் கோட்பாட்டை எழுத்தளவில் நிறுத்திவிடாமல் செயல்படுத்துக் காட்டுவதற்காக நிர்வாக மொழிச் சட்ட நிறைவேற்ற குழு (Official Language Act Implementation Committee) உருவாகி செயல்புரிந்து வருகிறது. ஆனால், இம் மாநிலத்தின் மொழியாகிய தமிழுக்கு உரிய தலைமையும் முக்கியத்துவமும் ஏற்படுவதற்கு இந்த ஒரு குழுவின் செயல்கள் போதிய அளவில் இருக்க முடியாது. அந்தக் குழுவின் அதிகார வரம்பு நிர்வாகக் கறையுடன் நின்றுண்டும். ஆதலால் பிற துறைகளில் தமிழ் வளர்வதற்குரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கெனத் தனியே ஒரு ஸ்தாபனம் வேண்டியிருந்தது. அவ்வாறு செயல்படுவதான தமிழ் வளர்ச்சி ஆராய்ச்சி மன்றம். சென்ற குடியரசு நாளன்று, 1959-ம் வருடம் ஜனவரி மாதம் 26-ந் தேதி ராஜ்ய கவர்னர் அதைத் தொடங்கி வைத்தார். அதன் துணை அமைப்பாகச் சென்ற தமிழ் புது வருடப் பிறப்பன்று (1959 வருடம் ஏப்ரல் மாதம் 14 தேதி) கல்லூரித் தமிழ்க் குழு உருவாகியது. சிட்டத்தட்ட ஓர் ஆண்டு பூர்த்தியாகியுள்ள இந்நிலையில், அதன் நடவடிக்கைகள் பற்றிய அறிக்கை ஒன்றை அதன் தலைவர் என்ற முறையில் சுருக்கமாக இங்கே தர விரும்புகிறேன்.

வரலாறு

நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்துக் கூறுவதற்கு முன் இந்தக் கல்லூரித் தமிழ்க் குழு உருவாகிய வகையை நினைவூட்டுவது பொருத்தமாகும்.

நிர்வாக மொழி ஆணைக் குழுவிடம் சென்னை ராஜ்ய சர்க்கார் தெரிவித்துள்ளபடி, மிக மிக உயர்ந்த கல்வி உட்பட எல்லாப் பாடங்களையும் வட்டார மொழியிலேயே நடத்த வேண்டும். இந்த முடிவை லட்சியமாகக் கொண்டு, தக்க வகையில் அந்த வட்டார மொழியை வளம்படுத்த வேண்டும். இந்த நோக்கத்தின்படி, உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் எல்லாப் பாடங்களையும் தமிழிலே கற்பிப்பதோடு, பல்கலைக் கழகப் படிப்பிலும் தமிழைத் கையாளுவதற்கு வசதிகள் செய்யவேண்டும். பல்கலைக் கழகப் போதனை மொழியாகத் தமிழை ஆக்குவதில் உள்ள பிரச்சினைகளையும் செய்ய வேண்டிய அரிய முயற்சிகளையும் சர்க்கார் அறியாமலில்லை.

சிக்கல்களையே நினைத்துக்கொண்டிருந்து, செயலிலே தளர்ந்தால் குடியாட்சித் தத்துவம் வெறும் எட்டுச் சரைக்காயாகி விடும். மேலும், ஆக்கச் சிந்தனை வளர்வதற்கு இந்நாட்டு மக்களுக்கு என்றுமே வாய்ப்பு ஏற்படமுடியாமல் போகும்.

சிக்கல்களை ஆராய்ந்து, அவற்றை நீக்குவதற்குரிய வழிமுறைகளை வகுத்துக் கொடுப்பதற்கு என்ன செய்வதென்று ஆலோசித்துப்பார்த்தே அரசாங்கம் கல்லூரித் தமிழ்க் குழுவை நியமித்தது என்பது தெளிவாக

9th April 1960]

விளங்குகின்றது. கல்லூரித் தமிழ்க்குழுவில் இடம் பெற்றிருப்பவர்கள யாவருமே கல்லூரிக் கல்வித் துறையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களே. கல்லூரித் தமிழ்க் குழுவினரால் ஆராயப்பட வேண்டியவை எவை என்பதைத் தெரிவிக்கும் அரசாங்க உத்தரவும் இது முற்றிலும் கல்வித் துறையினரின் கவனத்தையும் ஒத்துழைப்பையுமே பெற வேண்டியது என்பதைத் தெளிவாக்குகிறது.

கல்வித் துறையில் ஏற்பட்டுள்ள சிக்கல்களை ஆராய்ந்து நீக்குவதற்கு அத் துறையில் உள்ளவர்களின் ஆலோசனைகளும் ஒத்துழைப்பும் வேண்டும் என்பதால்தான், அதே துறையில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களை மட்டும் கொண்ட குழுவாகிய கல்லூரித் தமிழ்க்குழு ஏற்படுத்தப்பட்டது.

இத்தகைய பின்னணியிலும் சூழ்நிலையிலும்தான் கல்லூரித் தமிழ்க்குழு பிறந்தது. இக் குழுவின் நடவடிக்கைகளை மதிப்பிட்டுப் பார்ப்பதற்கு இந்தப் பின்னணி தேவை. ஆதலால்தான் இந்த வரலாற்றுப் பின்னணியை இங்கே விவரிக்க நேர்ந்தது.

புரசாங்க ஆணையும் அதன் குறிப்புகளும்

வழி காட்டும் கல்லூரியில் (Pilot College) பி. ஏ. வகுப்புகளில் தர்ப்பைப் போதனை மொழியாக ஆக்குவதற்குரிய வழி முறைகள் பற்றி அரசாங்கத் துக்கு ஆலோசனை கூறிச் செயல்படுவதற்கென்று கல்லூரித் தமிழ்க் குழுவை சென்னை சர்க்கார் தம் ஆணையால்—ஜி.ஓ. 748, 14—4—1959—தோற்று வித்தது.

கல்லூரித் தமிழ்க் குழுவினரால் ஆராயப்பட வேண்டிய குறிப்புகள் எவையென அந்த உத்தரவு குறித்துள்ளது. விவரமாக விளக்கப்பட்டுள்ள அக் குறிப்புகளைப் பின் வருமாறு சுருக்கிக் கூறலாம்:—

1. வழி காட்டும் கல்லூரியில் பி. ஏ. பாடங்களைத் தமிழில் படிக்க வரும் மாணுக்கர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டிய முறை.
2. அக் கல்லூரியில் பாடம் கற்பிக்கப் போகும் ஆசிரியர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல்.
3. பாட நூல்களைத் தமிழில் தயாரித்தல்.
4. ஆசிரியர்களுக்கு உரிய கைக்குறிப்புகள் தயாரித்தல்.
5. கலைச் சொற்கள் உருவாக்குதல்.
6. இவை தவிர, மேற்படி கல்லூரியில் பி. ஏ. பாடங்களைத் தமிழில் நடத்துவதற்கு உதவக்கூடிய பிற குறிப்புகள்.

இந்தக் குறிப்புகளை முன்னே அமைத்துக்கொண்டதான் கல்லூரித் தமிழ்க்குழு தன் ஆராய்ச்சியைத் தொடங்கிற்று.

முதலில்

மேலே குறித்த குறிப்புகளை முறைப்படி ஆராய்வதற்கு முன், பி. ஏ. பாடங்களைத் தமிழில் நடத்துவதற்கெனத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட கோவை அரசினர் கலைக் கல்லூரியை ஒட்டியும், அங்கே என்னென்ன பாடங்களை பி. ஏ. வகுப்பில் நடத்த வேண்டும் என்ற ஆராய்ச்சியை ஒட்டியும் சில முடிவுகள் செய்யவேண்டியிருந்தது. அந்தக் கல்லூரியில் உள்ள இட வசதி, அங்கே இப்போது நடக்கும் பாடங்கள், இன்னும் புதிய பாடங்களைச் சேர்ப்பதால் எதிர்காலத்தில் இத் திட்டத்திற்கு ஏற்படக்கூடிய முன்மைகள்—இவற்றைப்பற்றி எண்ண வேண்டியிருந்தது. போதிய அளவு நூல்கள் அக் கல்லூரியின் நூல் நிலையத்தில் இருக்கவேண்டும்; பி. ஏ. வகுப்பில் நடத்துவதற்கெனத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் பாடங்கள் மாணவர்களிடையே செல்வாக்குப் பெறுவனவாக இருக்க வேண்டும்; அந்தப் பாடங்களுக்குரிய சொல்வளம் இருக்கவேண்டும்—இந்தக் குறிப்புகளும் கல்லூரித் தமிழ்க் குழுவின் முதற் கவனத்திற்கு வந்தன.

[9th April 1960]

இந்த வழியில் ஆராய்ந்தபின், கோவை அரசினர் கலைக் கல்லூரியில் அடுத்த ஆண்டு பி. ஏ. வகுப்பில் நடத்துவதற்கு வசதி செய்ய பின்வரும் பாடங்களை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன:

1. வரலாறு (History)
2. அரசியல் (Politics)
3. உளவியல் (Psychology)
4. பொருளாதாரம் (Economics)
5. புவிமியல் (Geography)

இவற்றுள் பொருளாதாரமும் புவிமியலும் இப்போது அக் கல்லூரியில் கற்பிக்கப்படுகின்றன.

புதிய பாடத் திட்டத்தின்படி பி. ஏ. வகுப்பில் படிக்கிற மாணவர்களும் விஞ்ஞானப் பாடங்களை ஓரளவு படிக்கவேண்டும். எனவே விஞ்ஞானப் பொது அறிவு (Minor Sciences)க்குரிய பாடங்களையும் தமிழிலேயே கற்பிக்க வேண்டுமா என்பதுபற்றி முடிவுசெய்யவேண்டியிருந்தது. முதலில் பிறப் பித்த சர்க்கார் உத்தரவில் இதுபற்றி தெளிவு இல்லை. இப்போது மேற் கொள்ளப்படும் போதனாமொழிக் கொள்கை உறுதியாகி, எல்லாக் கல்லூரி களிலும் எல்லாப் பாடங்களும் தமிழில் படிக்க நேரிடும். அப்போது விஞ்ஞானப் பாடத்து பி. எல்லிக்குப் படிப்பவர்களும் தமிழில்தான் படிக்க வேண்டும். அந்த நிலை வரும்போது விஞ்ஞானத்தையும் தமிழில் நடத்துவதற்கு வழி வகுப்பதற்கு ஏற்ற முறையில், இப்போதே இந்தத் துறையில் முதல் முயற்சி செய்வது நல்லது என்று கல்லூரித் தமிழ்க் குழு கருதியது. விஞ்ஞானப் பொது அறிவுப் பாடங்களையும் தமிழிலேயே நடத்தலும் என்ற குழுவின் ஆலோசனையை அரசாங்கமும் ஏற்றுக்கொண்டு உத்தரவு பிறப்பித்தது—ஜி. ஓ. 1801, கல்வி, 1—9—1959.

வழிகாட்டும்—பைலட்—கல்லூரியில் பின்வரும் விஞ்ஞானப் பாடங்களைப் பொது அறிவுப் பகுதியில் நடத்துவதென முடிவாயிற்று :

1. உயிரியல் (Biology)
2. வானியல் (Astronomy)
3. புள்ளியல் (Statistics)
4. பெளதிகம் (Physics)
5. இரசாயனம் (Chemistry)

1959-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 25-வ நடைபெற்ற முதற் கூட்டத்தில் மேலே கண்டவை யெல்லாம் ஆராய்ந்தபின் செய்த முடிவுப்படி வழிகாட்டும் கல்லூரியில் பின்வரும் பாடங்கள் பி. ஏ. வகுப்பில் தமிழில் நடத்தப் படும் :—

முக்கியப் பாடங்கள்.—(Major)—வரலாறு, அரசியல், பொருளாதாரம், புவிமியல், உளவியல்.

துணைப் பாடங்கள்.—தத்துவம், வாணிபம், புள்ளியல்

பொது அறிவுப் பாடங்கள்.—பெளதிகம், இரசாயனம், உயிரியல், வானியல், புள்ளியல்.

குழுவின் முதற் கூட்டத்தில் அரசாங்க ஆணையில் காணப்படுகின்ற குறிப்புகள்பற்றியும் ஒருவாறு ஆராய்ச்சி நடந்தது.

தமிழில் கல்லூரிப்பாடங்களை நடத்துவதற்கு ஆசிரியர்களின் ஆர்வமும் தகுதியும் எந்த நிலையில் இருக்கின்றன என்பதை அறிந்துகொள்ளக் குழுவிற்கும்பிறு. எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் பணிபுரியும் ஆசிரியர்கள்பற்றிய புள்ளிவிவரங்கள் சேகரிக்கும் முயற்சியில் குழு முற்பட்டது. அதன்படி ராஜ்யத்தில் உள்ள எல்லாக் கல்லூரிகளுக்கும் ஒரு சுற்றறிக்கை அனுப்பப் பட்டது. அச் சுற்றறிக்கைக்கு வந்த பதில்கள் தொகுக்கப்பட்டன. எத்தனை ஆண்டுகளாக யார் என்னென்ன பாடங்கள் நடத்துகிறார்கள் என்பதும் யார்யாருக்கு என்னென்ன மொழிகள் தெரியுமென்பதும், யார் யார் தத்தம் பாடங்களைத் தமிழிலே நடத்த முன்வருவார்கள் என்பதும் சுற்றறிக்கைக்கு வந்த பதில்களிலிருந்து தொகுத்து அறியப்பட்டன.

9th April 1960]

பல்வேறு கல்லூரிகளிலிருந்து வந்த பதில்கள் கல்லூரித் தமிழ்க் குழுவின்ருக்கு மிகவும் உற்சாகம் ஊட்டக்கூடியனவாக இருக்கின்றன. தமிழில் பாடங்களை நடத்துவதில் ஆசிரியர்கள் ஊக்கம் காட்டியிருப்பதோடு, அவர்களில் பெரும்பாலோர் தமிழிலேயே பாடங்களை நடத்துவதற்கு இசைவு தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஓரளவேனும் தயக்கம் இருக்கக்கூடும் என்று முதலில் நினைத்திருந்த குழுவின்ருக்கு இந்த மரித்ச்சியான முடிவு எதிர் பாராததாக அமைந்தது என்றே சொல்லவேண்டும்.

மேலும், வழிகாட்டும் கல்லூரியில் நடத்தப்படவிருக்கும் பாடங்களுக்கு உரியனவாய் ஏற்கெனவே தமிழில் வெளியிடப்பட்டுள்ள எல்லா நூல்களையும் தொகுப்பது என்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது. இவ்வாறு தொகுக்கப்படும் நூல்கள், மேல் நடவடிக்கைகளுக்கு உதவக்கூடும் என்பது குழுவின் நம்பிக்கை.

பல்வேறு பாடங்கள்பற்றிய எல்லா விவரங்களையும் தொகுத்து அறிவதற்கும், அந்தந்தப் பாடங்களைப்பற்றிக் குழுவுக்கு ஆலோசனைகள் சொல்லதற்கு குழு உறுப்பினர்களிடையே பொருட் பிரிவினை செய்யப்பட்டது.

உளவியல்

- .. (1) டாக்டர் தேவசேனபதி, M.A., Ph.D., தத்துவத்திறை டீர், சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்.
- (2) திரு. அப்புள்ளிச்சாரியார், M.A.L.T., வ. உ. சி. ஆசிரியர் கல்லூரி முதல்வர்.
- (3) டாக்டர் அறம், M.A., Ph.D., கிராமியக் கல்லூரி முதல்வர், பெரியநாயக்கன் பாளையம்.

வரலாறு

- .. திரு. தெ. பொ. மீனாட்சுசுந்தரனார், எம். ஏ. பி. எஸ்., எம். ஏ., எல்., போரூசிரியர், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்.

புவியியல்

- .. திரு. தி. நாரணன், எம். ஏ. புவியியல் பேராசிரியர், கல்லூரி முதல்வர், அரசினர் கலைக்கல்லூரி, கோவை.

பொருளாதாரம் }
அரசியல் }
வாணிபம் }

- .. திரு. எஸ். வேலாயுதம், எம். ஏ., பி. காம். ஆனர்ஸ்- (லண்டன்), எல். டி., பொருளாதாரச் சிறப்புப் பேராசிரியர், மாநிலக் கல்லூரி, சென்னை.

விஞ்ஞானப் பாடங்கள்

- .. திரு. ஜி. ஆர். தாமோதரன், பி. எஸ். ஸி., மின்., பி. எஸ். ஸி. பொறி. எ. எம். ஐ. இ. முதல்வர், பி. எஸ். ஜி. பொறியியற் கல்லூரி.

அந்தந்தப் பாடங்களுக்குரிய உறுப்பினர்கள், அந்தந்த இயல்களில் தேர்ச்சியும் அனுபவமும் பெற்றவர்கள் என்பது இங்கே குறிப்பிடத் தக்கது.

கல்லூரித் தமிழ்க் குழுவால் ஆராயப்படவேண்டிய சிக்கல்களில் அடிப்படையான ஒன்று கலைச்சொல் ஆக்கமாகும். அந்தந்தப் பாடங்களுக்குரிய கலைச் சொற்களைத் தொகுக்கவும் அவற்றைத் தமிழில் ஆக்கவும் ஏற்ற தகுதி உடையவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும். அவ்வப் பாடங்களுக்குரிய உறுப்பினர்கள் இதுபற்றி நன்றாக எண்ணிப் பார்த்துத் தகுதியுடையவர்களைச் சிபாரிசு செய்ய வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டது.

கல்வித் துறையினரை நாடினோம்

கல்லூரித் தமிழ்க் குழுவின் தாமே ஒரு திட்டம் தீட்டிச் செயல்படுவது சரியாகாது என்று கருதினர். கல்வித் துறையில் ஈடுபட்டுள்ள நிபுணர்களின் கருத்துக்களையும் தெரிந்துகொண்டு அவர்களின் கருத்தும்

[9th April 1960]

படியே திட்டத்தை உருவாக்கி நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று முடிவாகியது. அதன்படி கல்லூரி முதல்வர்கள், பேராசிரியர்கள், மற்றும் தகுதியுடைய பெருமக்கள்—யாவருக்கும் கருத்துரை கேட்டு வினாப்படிவம் அனுப்பப்பட்டது (Questionnaire).

தமிழில் கற்பிப்பதற்குத் தேர்ந்தெடுத்தபாடம், விஞ்ஞானப் பொது அறிவைத் தமிழில் நடத்துவது, கலைச்சொற்களைத் தமிழாக்குவதில் பின்பற்ற வேண்டிய முறை, கலைச்சொற்களை உச்சரிப்புப் பிறழாமல் சொற்பெயர்ப்புச் (Transliteration) செய்தல்.

உலகக் கலைச்சொற்களைக் கையாளுதல்,

எற்கெனவே தமிழிலுள்ள சொற்களிலிருந்து கலைச்சொற்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல்,

கலைச்சொற்களைத் தேர்ந்தெடுக்கக்கூடிய மூலங்கள், மொழிபெயர்ப்பதற்கு உரிய புத்தகங்கள், தமிழ்மேயே எழுதப்பட்ட நூல்களுக்கு ஊக்கமூட்டல், தமிழில் நூல்களை வெளியிடுவோர்பற்றி முடிவு செய்தல், கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு வேண்டிய தகுதி, கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறை, ஆசிரியர்களுக்கு வழிகாட்டும் பயிற்சி நடத்தல், தமிழில் கற்பிக்க முன்வரும் ஆசிரியர்க்கு ஊக்கமூட்டுதல், தமிழில் படிக்க முன்வரும் மாணவர்க்கு ஊக்க மூட்டுதல் ஆங்கிலத்தின் தரத்தை மிகுதியாக்க வழி,

இவையும் இவைபோன்ற மற்ற விவரங்களையும்பற்றி அவாவர்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்து உதவுமாறு மேலே குறித்த பெருமக்களைக் குழு கேட்டுக்கொண்டது.

குழு அனுப்பிய வினாக்களுக்கு அவர்கள் விடை அனுப்பித் தங்கள் கருத்துக்களையும் ஆலோசனைகளையும் தெரிவித்து உதவினார்கள். அவர்களுடைய விடைகளையும் ஆலோசனைகளையும் முன்வைத்து ஆராய்ந்து பார்த்த பிறகு, நடைமுறைக்கு ஏற்ற ஒரு திட்டம் தயாரிக்கக்கூடிய ஒரு தெளிவு ஏற்பட்டது.

இரண்டாம் பிரிவு : முதல் அறிக்கை

மேலேகண்டவாறு, ஒருவகையான தெளிவு ஏற்பட்டபின், கல்லூரித் தமிழ்க் குழு ராஜ்ய அரசாங்கத்திற்குத் தன் முதல் அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்தது. இப்படி ஓர் அறிக்கை அனுப்பவேண்டும் என அரசாங்கம் தன் ஆணையில் தெரிவித்திருந்தது.

முதல் அறிக்கையில் பின்கண்ட குறிப்புகள்பற்றித் தன் கருத்துக்களையும் ஆலோசனைகளையும் குழு தெரிவித்திருந்தது :

1. கலைச் சொல்லாக்கம்
2. பாட நூல்கள் தயாரித்து வெளியிடுதல்
3. ஆசிரியர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல்
4. மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல்

இந்தக் குறிப்புகள்பற்றிக் கல்லூரித் தமிழ்க் குழு அனுப்பிய முதல் அறிக்கையில் பின்னே காணப்படும் தெளிவுகள் அமைந்திருந்தன:—

1. சுமார் பதினான்கு பாடங்களுக்குரிய கலைச்சொற்கள் தயாரிக்க வேண்டும்.

2. பல்கலைக் கழகத்துப் பாட நியமனக் குழுக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய தரமான நூல்கள் தமிழில் தயாராகவேண்டும்.

3. கலைச்சொல்லாக்கத்திலும், நூல் தயாரிப்பிலும் ஈடுபடுவோர் சிறந்த தேர்ச்சி பெற்றிருக்க வேண்டும்.

9th April 1960]

4. ஆசிரியராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவோர் அந்தந்தப் பாடத்தில் புலமை பெற்றிருந்தால் மட்டும் போதாது; தமிழில் நடத்தும் பணியில் ஊக்கத்தோடு ஈடுபடுகிறவராகவும் இருக்கவேண்டும்.

5 ஆங்கிலத்தின் தரத்தை மாணவரிடையே அதிகப்படுத்துவதற்கு என்னென்ன செய்யவேண்டுமோ, அவையெல்லாம் செய்யவேண்டும்,

கலைச் சொல்லாக்கம்

கல்வித்துறையில் உள்ள பலர் தம் கருத்துக்களை தெரிவித்ததுபற்றி மேலே குறித்தோம். கலைச் சொல்லாக்கம் பற்றி அவர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்கள் பல மாதிரியாக இருந்தன. அப்பட்டமான தனித் தமிழ்ச் சொற்களையே தொகுக்கவேண்டும் அல்லது தனித்தமிழில் ஆக்கவேண்டும் என்றனர் சிலர்; வேறு சிலர், சொற்பெயர்ப்பே (Transliteration) சிறந்தது என்றனர்; அயல்மொழிச் சொல்லானாலும் சரி, தர்ப்பு மொழி சொல்லானாலும் சரி—வழக்கிலுள்ள சொற்களை அப்படியே கையாள வேண்டும் என்று கூறினர் சிலர். கருத்துக்கள் தெரிவித்தவர்களின் போக்கு இப்படி இருக்க, ஏற்கெனவே தமிழில் உள்ள நூல்களிலும் பத்திரிகைகளிலும் என்ன நிலை நிலவிகிறது என்று பார்த்தபோது, அங்கேயும் ஒருமைப்பாடு காணமுடியவில்லை.

கூடியமட்டும் உலகக் கலைச்சொற்களைக் கையாளவேண்டும் என்றும், அவற்றைப் பயன்படுத்தும்போது தமிழுக்கு ஏற்றபடியான தழுவல்கள் செய்துகொள்ளலாம் என்றும் அரசாங்க ஆணை தெரிவித்திருந்தது. நன்றாக அறிமுகமான தமிழ்க் கலைச்சொற்களைக் கையாளலாம் எனவும் அப்படித் தமிழ்க் கலைச்சொல்லைக் கொள்ளும்போது, கூடவே உலகக் கலைச் சொல்லையும் (International Terms) நக-வளைவுக்குள் எழுதிக்கொள்ள வேண்டும் எனவும் அரசாங்கத்தின் அதே ஆணை குறித்திருந்தது.

இவ்வகையான பல தரமும் வகையும் கொண்ட கருத்துக்களைத் தன் முன் வைத்துக்கொண்டு கூடியமட்டில் எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய கலைச்சொற்களை உருவாக்க வழிதுறைகளை வகுக்கவேண்டியிருந்தது.

கலைச் சொல்லாக்கம் பற்றிக் குழு செய்துகொண்ட முடிவு பின் வருமாறு :

1. இப்போதைக்கு பி. ஏ. பாடங்களுக்கு வேண்டிய கலைச்சொற்களைத் தொகுத்து, ஆக்குதல் போதுமானது.

2. பள்ளிப் பாட நூல்கள், ஆங்கில-கமிழ் அகராதிகள், தமிழ்க் கலைச் சொல்லியம், கலைக்கதிர் (மாத வெளியீடு), சென்னை அரசாங்கக் கலைச்சொற் பட்டியல்கள்—ஆகியவற்றில் காணப்படும் கலைச்சொற்களை ஆராய்ந்து பார்த்தபின், பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளலாம்.

3. முடியுமாயின் தமிழில் கூட்டுச்சொற்களைப் பயன்படுத்தலாம். ஆனால், இந்தக் கூட்டுச்சொற்கள் (Compound words) எளிதில் விளங்க வேண்டும்; கடுநடைக்கும் மயக்கத்துக்கும் இடம் இருப்பது கூடாது.

4. தகுந்த சொற்கள் கிடைக்காதபோது சொற்பெயர்ப்பே கொள்ளத் தக்கது.

மேலேகண்ட முடிவுகளின்படி தயாரிக்கப்படும் கலைச்சொற்களில் என்றுமே மாறுதல் ஏற்படக்கூடாது என்று குழு நினைக்கவில்லை.

வெறும் கலைச்சொற்களை மட்டும் தனியே எடுத்து வைத்துக்கொண்டு, நேருக்கு நேராக அரசுச் சொற்களின் பதவுரைக்கு ஏற்றபடி மொழி பெயர்த்தால் சரியாக இருக்கமுடியாது என்பது குழுவின் அறிந்ததுதான். அந்தந்தப் பாடங்களின் சூழ்நிலையில் சொற்களுக்கு ஏற்பட்டுக் கருத்துத்தான் கலைச்சொற்களின் நுட்பத்தைத் தெரிவிக்கமுடியும். அந்தக் கருத்தை மனத்தில் வாங்கி எழுதுவதுதான் சரியான கலைச்சொல் உருவாவதற்கு வழி. இதிலே சில வேளைகளில் தவறும் கருத்து வேறுபாடும் ஏற்படுவது இயற்கை. ஆதலால், பாடப் புத்தகங்கள் எழுதுகிறவர்களுக்கு அந்தந்த

[9th April 1960]

இடங்களுக்கு ஏற்றவண்ணமாகக் குழுவினர் தயாரிக்கும் கலைச்சொற்களைத் திருத்தவா மாற்றவோ விடுக்கவோ உரிமை இருக்கவேண்டும். காலம் செல்லச்செல்லக் கல்வாரித் தமிழ்க் குழுவின் கலைச்சொற் பட்டியலில் மாறுதல்கள் ஏற்படலாம்; ஏற்படும் என்பது எடுத்து எடுத்துக் காட்டுகிறது.

தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தார் பல்லாண்டுகளாகப் பாடுபட்டுக் கலைக் களஞ்சியம் வெளியிட்டு வருகின்றனர். அவர்கள் எத்தனை எத்தனை கலைச் சொற்களைத் தொகுத்திருப்பார்கள், கண்டிருப்பார்கள், ஆக்கியிருப்பார்கள். ஆனால், அவற்றையெல்லாம் முறைபடத் தொகுத்து வெளியிடும் முயற்சி ஏற்படாது உண்மையில் வருந்தவேண்டிய காரியம். வெளியாகியிருக்கிற கலைக்களஞ்சியத் தொகுதிகளைப் பக்கத்தில் வைத்துக் கொண்டுதான் அவர்களுடைய கலைச் சொற்களைக் காலவேண்டியிருந்தது.

பள்ளிப் பாடப் புத்தகங்கள், கிடைக்கக்கூடிய சொல்லகராதிகள் ஆகியவற்றின் துணையையும் குழுவினர் நாடவேண்டியிருந்தது.

பாட நூல்கள்

கலைச் சொல்லாக்கம் போலவே அடிப்படையானது தமிழிலே பாட நூல்கள் தயார்செய்வது; ஆனால், அதைவிடக் கடுமையானது. கல்வாரிகளுக்கு வேண்டிய பாடநூல்கள் தயார் செய்யும் முயற்சியில் இடைஞ்சல்கள் பல உண்ட. மேலும், ஒவ்வொரு பாடத்திலும் மிகப் பல நூல்கள் இருக்க வேண்டும். ஒன்றிரண்டு புத்தகங்கள் இருப்பது போதாது. பாடமாகப் படிப்பதற்கு என் அமைவது தவிர, உவ்வப்போது பார்த்து விவாசம் தெளிவும் கொள்வதற்கு மிகமிகப் பல பெரிய நூல்கள் வேண்டும். இவையெல்லாம் உடனே தமிழில் வெளிவரவேண்டும் என் எதிர்பார்க்க முடியாது. தமிழிலே எல்லாப் பாடங்களும் நடைபெறும் நிலவரம் நிலைபெற்றபின், தமிழில் எழுதப்படும் நூல்கள் நன்கு பரவ வழி ஏற்படும். அப்போதுதான் விரைந்து முன்னேறும் விஞ்ஞான நுட்பங்களெல்லாம் அன்றன்று நடத்தும் தமிழ்ப் பாடங்களாக ஆகமுடியும். ஆனால், இன்றைய உடனடித் தேவைக்கு இவை உதவமுடியாதல்லவா? இப்போதைக்கு ஒவ்வொரு பாடத்திலும் ஒன்றிரண்டு புத்தகங்களே தயார் செய்யமுடியும். முதலான டுக்கு வேண்டிய அளவுக்கு இப்போது நூல்களைத் தயார் செய்துகொண்ட பின், இரண்டாம் மூன்றாம் ஆண்டுகளில் விரிவான பல நூல்கள் வெளியிடத் திட்டம் இடலாம்.

இனி, இப்படித் தயார் செய்யும் நூல்களின் விற்பனை ஒரு பெருஞ் சிக்கல். ஒரே ஒரு கல்வாரியில் தமிழில் பாடம் நடத்தும் நிலையில், ஒவ்வொரு புத்தகத்திலும் இருபது முப்பது பிரதிகள் விற்பனையாகும். அதாவது, அச்சடித்த பிரதிகளுக்குக் கிராக்கி இராது. குறைந்த விலையில்—சிறப்பாக மாணவர்கள்—வாங்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு பார்க்கும் போது இது ஒரு பெரிய சிக்கல் என்பது எளிதில் தெரியும். அரசாங்கத் திட்டப்படி 1963-ல் எல்லாக் கல்வாரிகளும் தமிழில் பாடங்களை நடத்தும் போதுதான் இப்போது அச்சிட்டு வெளியிடும் நூல்களுக்கு மதிப்பும் கிராக்கியும் ஏற்படமுடியும். அதுவரையில் பொறுத்திருக்க எந்தப் புத்தக வெளியீட்டாளரும் இசைவர் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. எனவே, குறிப்பிட்ட அளவு பிரதிகள் முன்கூட்டியே விலைக்கு வாங்கிக்கொள்வது என்ற முடிவுக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது.

இனி, வெளியிடப்படும் நூல்கள் மொழிபெயர்ப்பு நூல்களாக இருக்க வேண்டுமா, அல்லது தமிழிலேயே எழுதப்பட்டனவாக இருக்கவேண்டுமா? இது முதன் முதலில் தமிழில் பாடம் நடத்தும் புது முயற்சி; எனவே, பிறர்குறை கூறுவதற்கு இடம் இல்லாமல் இருக்கவேண்டுமென்றால், பல்கலைக் கழகத்தப் பாட நியமனக் குழுவினர் குறித்தென்ன நூல்களிலிருந்தே இரண்டொன்றைத் தேர்ந்தெடுத்துத் தமிழிலே மொழிபெயர்ப்பதுதான் நலமாக இருக்கும். ஆனால், இதிலே சில சங்கடங்கள் உண்டு. மூல நூலை முதலில் வெளியிட்டவர்கள் உள்நாட்டிலோ வெளிநாட்டிலோ இருப்பர். அவ் வெளியீட்டார்கள் அணுகி மொழிபெயர்ப்புரிமை பெறவேண்டும். அவர்கள் உரிமை தர இசைவது ஒரு சிரமம்; அடுத்து தமிழ் மரபு கெடாத வகையில் பொருத்தமாக மொழி பெயர்ப்போரைக் கண்டு தேர்வது ஒரு சிரமம். இப்படிப் பல சிரமங்கள் உண்டு; எனினும், பல்கலைச்

9th April 1960]

கழகம் எதிர்பார்க்கும் தரத்திற்குக் குறையாது என்று அதைத் திருத்தப் படுத்தவேண்டியதற்காக, பாட நியமனக் குழுவின் குறித்துள்ள சில நூல்களை மொழிபெயர்ப்பதே நலம் என்று குழு நினைக்கிறது. அந்தந்தப் பாட நியமனக் குழுவின் தலைவரையும், அந்தந்தப் பாடங்களில் பயிற்சியும் தேர்ச்சியும் உடைய பேராசிரியர்களையும் நாடி அவர்களின் உதவி பெற்று, மொழிபெயர்ப்பதற்குரிய நூல்களைத் தேர்ந்தெடுக்கலாம் என்பது குழுவின் முடிவு.

தகந்த மொழிபெயர்ப்பாளரை எப்படித் தேர்ந்தெடுப்பது? தகுதியுடையவர் என்று கல்லூரித் தமிழ்க் குழுவினரால் கருதப்படுவோரை நியமித்துவிடுவது எளியது; ஆனால், இந்த நியமன முறையில் உள்ள கெடுதல் யாவரும் அறிந்ததே, ஆகையால், எவரும் கலந்துகாள்ளக் கூடிய போட்டி மூலமாகத் தேர்ந்தெடுப்பது நலமெனக் குழு நினைத்தது. அந்தந்தப் பாடங்களைக் குறைந்தது இரண்டு ஆண்டுகளாவது கற்பித்த ஆசிரியர்களே கலந்துகொள்ளலாம் என்ற நிபந்தனையோடு போட்டி நடத்துவது எனக் குழு கருதியது. ஒவ்வொரு பாடத்திலும் ஒவ்வொரு பகுதி போட்டிச்சூரியதாகத் தேர்ந்தெடுப்பதென்றும், ஐவர் கொண்ட நடுவர் குழுவை ஒவ்வொரு பாடத்துக்கும் நியமிக்கவேண்டும் என்றும் கல்லூரித் தமிழ்க் குழு கருதிற்று.

மொழிபெயர்ப்பாளரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முயற்சி ஒருபுறம் நடந்து கொண்டிருக்கும்போதே, மொழிபெயர்ப்புரிமை பெறுவதற்காக மூல நூல்களின் வெளியீட்டாளர்களைக் கடிதப் போக்குவரத்து ஆரம்பமாகியது.

இனி, இந்த நூல்களை வெளியிடுவது யார் என்ற சிக்கல் எழுந்தது எல்லா நூல்களையும் அரசாங்கமே வெளியிடுவது உத்தமம் என்று குழுவின் கருதினர். அரசாங்கம் வெளியிடும் பொறுப்பை ஏற்காவிடின், தனியார் வெளியீட்டு நிலையங்களையே நாடவேண்டும். அவர்களிலும் மூல நூல்களை வெளியிட்டவர்களையே எஜன்களை முதலில் நாடுவதெனவும், அசுர கடுத்துப் பிறரை நாடுவதெனவும் முடிவுசெய்தது. வெளியார் வெளியிட நேரிடும்போது, அவர்கள் சில சலுகைகளை எதிர்பார்ப்பது இயற்கை. அதற்குரிய காரணங்கள் முன்னே குறிக்கப்பட்டன. அவர்களுக்கு உற்சாக மூட்டுவதற்காகக் குறிப்பிட்ட அளவு பிரதிகளை அரசாங்கமோ அதன் சார்பில் கல்லூரித் தமிழ்க் குழுவோ முன்னரே விலக்கு வாங்கிக் கொள்வதாக உறுதி கொடுக்கவேண்டியிருக்கும். இத்தகைய சலுகைகள் தவிர்க்க முடியாதவை.

1960 வருடம் மே மாதத்திற்குள் மொழிபெயர்ப்பு நூல்களை வெளியிட்டு விடமுடியும் என்பது குழுவின் நம்பிக்கை. தவறானால், எப்படியும் ஜூன்மாத மத்திக்குள் வெளியிட்டுவிடுவது உறுதி. இந்த உறுதி அயல்நாடு வெளியீட்டாளர்கள் மொழி பெயர்ப்புரிமை வழங்க இசைவதைப் பொறுத்திருக்கிறது.

ஒருவேளை இந்த மொழிபெயர்ப்புத் திட்டம் வெற்றிபெறாவிட்டால் என்ன செய்வது? மூல வெளியீட்டாளர் மொழிபெயர்ப்புரிமை வழங்க மறுக்கலாம்; தகுந்த மொழி பெயர்ப்பாளர் கிடைக்காமல் போகலாம்; மொழி பெயர்ப்பதில் தாமதம் ஏற்படலாம். . . இவற்றுள் ஒன்றோ பல்வோ தடையாக வரக்கூடும். இப்படி நேரிட்டால் என்ன செய்யலாம்? குழு இதனையும் எண்ணிப்பாற்றி, ஒரு மாற்றுத் திட்டம் தெரிவித்திருக்கிறது. அந்தந்தப் பாடத்தில் அனுபவமும் தேர்ச்சியும் உடைய பேராசிரியர்களை நியமித்து, பல்கலைக் கழகப் பாடத் திட்டத்தக்குப் பயன்படக்கூடிய நூல்களை எழுத ஏற்பாடு செய்வதே குழுவுடனின் மாற்றுத் திட்டம்.

பிரசுரிப்போருக்கும் நூலாசிரியருக்கும் நல்ல உற்சாகம் தருவதற்காக ஒரு பரிசுத் திட்டத்தையும் குழு எண்ணி வைத்திருக்கிறது.

கால வரையறை

மேலேகுறித்துள்ள பற்பல திட்டங்களும் இன்னின்ன கால எல்லைக்குள் முடியவேண்டும் எனக் குழு ஒரு வரையறையை ஏற்படுத்திக் கொண்டது.

[9th April 1960

ஆசிரியர்கள்

அரசாங்கம் பிறப்பித்துள்ள ஆணையின்படி, வழிகாட்டிக் கல்லூரியில் ஆசிரியர்களாக இருக்கும் தகுதியுடையோரின் பட்டியல் ஒன்றைக் குழு அரசினர்க்கு அனுப்பவேண்டும். அந்தப் பட்டியலில் உள்ளோரில் உசிதமானவர்களை அரசாங்கம் நியமிக்கும்.

அவ்வாறு நியமிக்கப்படும் ஆசிரியர்கள் ஒரு கூட்டுமுயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ள குழுவினர் என்ற உணர்ச்சியில் ஒன்றுபடவேண்டும். மேலும், அவ்வாறு நியமிக்கப்படும் ஆசிரியர்கள் அரசாங்கக் கல்லூரிகளில் இருப்பவர்களாகவே இருக்கவேண்டும் என்ற நியதி இல்லை. கல்லூரித் தமிழ்க் குழுவினர்க்கு வந்துள்ள ஆசிரியர்களைப்பற்றிய விவரப் பட்டியலை நோக்கி லால் தகுந்த வாய்ப்புக்காகக் காத்திருக்கும் திறமைமிக்க பலர் இருக்கிறார்கள் என்பது தெளிவாக விளங்குகிறது. வரையறை எதம் செய்து கொள்ளாமல்,—பல்கலைக் கழக விதிகளின்படி கல்லூரிகளில் பாடம் நடத்தும் தகுதியுடையோர் எவரும் விண்ணப்பம் அனுப்ப வசதி செய்ய வேண்டும் என்றும், அப்படி வரும் விண்ணப்பங்களிலிருந்து தகுதியுடைய சிலரைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்றும் குழு கருதியது. அவ்வாறு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களை ஓர் இடத்தில் கூட்டித் தமிழிலே திறமையாகப் பாடம் நடத்துவதற்குச் சிறப்பான பயிற்சி அளிக்கவேண்டும் என்பது குழுவினரின் கருத்து. அப்படித் தேர்ந்தெடுக்கும்போது மூன்று ஆண்டுகளுக்கும் வேண்டிய ஆசிரியர்களை முதலிலேயே தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும். அப் படியானால்தான் எல்லோருக்கும் ஒன்றாகப் பயிற்சி கொடுக்கமுடியும். தமிழில் போக்ய திறமையும், அவரவர் பாடத்தில் சிறந்த புலமையும் உடையவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்குப் பேட்டி காரணம் முறையே போதுமானது. இதற்கெனத் தேர்வுமுறை எதுவும் தேவை இல்லை. வழிகாட்டிக் கல்லூரியில் பி. ஏ. பாடங்களை இப்போது நடத்திக்கொண்டிருப்பவர்களில் தமிழ் அறியாத ஆசிரியர்களை வேறு இடங்களுக்கு மாற்றி விடலாம். ஜனவரி அல்லது பிப்ரவரியில் ஆசிரியர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் பேட்டி நடத்துவதென்றும், ஏப்ரல் மாதத்தில் அவர்களுக்குப் பயிற்சித் தருவதென்றும், அவர்களுக்கு உதவும் வகையில் கைக்குறிப்பு நூல் ஒன்று தயார் செய்வதென்றும் குழு சிபாரிசு செய்திருக்கிறது.

மாணவர்கள்

சென்னை மாநிலத்தின் எல்லா மாவட்டங்களிலிருந்தும் கூடியவரையில் சிறந்த மாணவர்களை வழிகாட்டிக் கல்லூரியில் பில்லவதற்குத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்பது குழுவினரின் கருத்தாகும். தமிழில் பி. ஏ. பாடங்களை நடத்தவிருக்கும் கல்லூரி இது ஒன்றுதான் என்பதால், போதிய அளவு மாணவர்கள் சேர்வார்களோ என்று ஒரு நிலை ஏற்படும் எனச் சிலர் எதிர்பார்க்கலாம். அந்த நிலைக்கு இடம் தரவே தேவை இல்லை. வழிகாட்டிக் கல்லூரியில் பி. ஏ. வகுப்பில் சேர்ந்து படிக்க முன்வருவே. வகுக்குச் சம்பளச் சலுகை, பதிவுக் கட்டணச் சலுகை முதலியவற்றோடு, சென்னை அரசாங்க நியமனங்களில் சிறப்புச் சலுகையும் காட்டலாம்.

குழுவினர் அரசாங்கத்துக்குச் சமர்ப்பித்த முதல் அறிக்கையின் சாரம் இதுவரை தரப்பட்டது.

முதல் அறிக்கை சமர்ப்பித்தபின், அதை ஆராய்ந்த அரசாங்கம் குழுவின் சிபாரிசுகளையும் முடிவுகளையும் பெரும்பாலானவைகளை ஏற்றுக் கொண்டு 1959 செப்டம்பர் முதல் தேதியன்று ஜி. ஓ. எம். எஸ். நெ. 1801-ல் ஒரு உத்திரவு பிறப்பித்தது.

அதன் பிறகு குழுவினர் பல முறை கூடினர் ; பல சிக்கல்களை ஆராய்ந்தனர் ; நீங்கிய சிக்கல்கள் சில; நீக்கப்பட்டகொண்டிருக்கும் சிக்கல்கள் சில.

அவற்றின் விவரங்களை இனிமேல் தருகிறோம்.

9th April 1960]

மூன்றாம் பிரிவு : முதல் அறிக்கைக்குப்பின்

முதல் அறிக்கையில் கண்டவை கல்லூரித் தமிழ்க் குழுவின் திட்டங்களாகும். அந்தத் திட்டங்கன்பற்றி அரசாங்கத்துக்கு அறிவித்த பிறகு, திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதற்கு ஏற்ற நடவடிக்கைகளைக் குழு மேற்கொண்டது. அறிக்கையின் இந்தப் பகுதியில் குழுவின் செயல்களைப்பற்றித் தெரிவிக்கப்படும்.

கலைச்சொல் ஆக்கம்

கல்லூரித் தமிழ்க் குழுவினரின் முதல் கவனம் கலைச் சொல்லாக்கத்தில்தான் சென்றது. கலைச்சொற்களைத் தொகுப்பதற்கும், முடிவான பட்டியல்கள் தயார் செய்வதற்கும் விரிவான ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. குழுவின் உறுப்பினர் ஒவ்வொருவருக்கும் அவாவர் பொறுப்பில் விடப்பட்ட பாடத்திற்கு வேண்டிய கலைச் சொற்களைத் தொகுக்கும் பொறுப்பு ஏற்பட்டது. அந்தந்தப் பாடங்களிலும் தமிழிலும் தேர்ச்சி பெற்றவர் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து உதவி பெற்றுக்கொள்ளுமாறு உறுப்பினர்கள் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டனர்.

கலைச்சொல் தொகுப்பாளர்களுக்குப் பின்வரும் குறிப்புகள் தரப்பட்டன :—

கற்பிக்கும் ஆசிரியர்க்குப் போதுமான அளவு கலைச் சொற்கள் தொகுக்கவேண்டும்.

கலைச்சொற்களின் தொகுப்பிலே தமிழ் மொழித் தூய்மையைவிடப் பாடத்துக்குரிய பொருட் பொருத்தமே முக்கியமாகக் கவனிக்கப்படவேண்டும்.

ஏற்கெனவே கிடைக்கும் கலைச்சொல் தொகுப்புகளையெல்லாம் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதோடு, தமிழில் தரும் பாது கூடியவரையில் பல கலைச் சொற்களைத் தரவேண்டும். பல சொற்கள் தருவதால் நாளடைவில் பொருத்தமான ஒன்றைத் தேர்ந்துகொள்ள வசதி இருக்கும்.

சென்னை அரசாங்கம் அண்மையில் வெளியிட்டுள்ள ஆட்சிச்சொல் அகராதி, ஆசிரியர் கல்லூரிகளுக்கென வெளியிட்டுள்ள கலைச்சொல்லகராதி, சென்னை அரசாங்கம் சில ஆண்டுகளுக்குமுன் வெளியிட்ட கலைச்சொல் அகராதி ஆகியவற்றின் பிரதிகள் கலைச்சொல் தொகுப்பாளர்களுக்கு வழங்கப்பட்டன.

முக்கியப் பாடம் (Major), துணைப் பாடம் (Ancillary) ஆகியவற்றில் ஒவ்வொன்றுக்கும் சுமார் 1,500 கலைச்சொற்கள் தொகுக்கப்பட்டன. விஞ்ஞான பொது அறிவுப் (Minor Sciences) பாடங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் சுமார் 500 முதல் 800 வரை கலைச்சொற்கள் தொகுக்கப்பட்டன. கல்லூரித் தமிழ்க் குழு உறுப்பினர் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்களுக்கு உரிய பாடத்தின் கலைச்சொல் தொகுப்பு வேலையைத் தக்கவாறு கூர்ந்து கவனித்துக்கொண்டனர். இந்தக் கலைச்சொல் தொகுக்கும் வேலை சற்றே காலத்தை விழுங்கியது; தாமதம் தவிர்க்கக்கூடியதாக இல்லை.

தொகுப்பதில் தாமதம் ஏற்பட்டதோடு, அவற்றை ஸ்டென்சில் பண்ணவும், அச்சடிக்கவும் தாமதம் ஏற்பட்டது. இந்த அவசர வேலைக்காகவே அரசாங்கத்திலே ஒரு டைப்பிஸ்டும் இரண்டு அட்டெண்டர்களும் நியமிக்கப்பட்டனர். மேலும் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் டைப்ரைட்டர்களும், பிரதியெடுக்கும் இயந்திரமும் வாங்கப்பட்டன. இவைகளும் சிறிது காலத்தை விழுங்கியது.

இவ்வாறு தயார்செய்யப்பட்ட தற்காலிகக் கலைச்சொற்பட்டியல்கள் அவ்வப்போது எல்லாக் கல்லூரிகளுக்கும், பத்திரிகை ஆசிரியர்களுக்கும், கல்வி நிபுணர்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டன. அந்தந்தப் பாடங்களைக் கல்லூரிகளில் நடத்தும் ஆசிரியர்களின் கருத்தையும் பெறவேண்டும் என்பது குழுவின் நோக்கம். கலைச்சொற்களைப் பார்த்து, அவரவர்கள் கருத்துகளை அந்தப் பட்டியல்களிலேயே ஒதுக்கப்பட்டிருந்த இடத்தில் குறித்து அனுப்புமாறு கேட்டிருந்தோம். இதற்கு ஒரு மாத அவகாசம் கொடுக்கப்பட்டது.

[9th April 1960

கல்லூரிகளிலிருந்தும் கல்வி நிபுணர்களிடமிருந்தும் பட்டியல்கள் உரிய காலத்தில் திரும்பிவந்தன பெரும்பான்மையான கல்லூரிகளில் மிகவும் அக்கறையோடு ஆசிரியர்கள் கலைச்சொற்களை ஆராய்ச்சி நோக்கோடு பார்த்துத் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருந்தார்கள். அனுபவமும் ஆராய்ச்சியும் கொண்ட சில கல்வி நிபுணர்கள் தங்கள் கருத்துக்களையும் திருத்தங்களையும் தெளிவாகத் தெரிவித்திருந்தார்கள். கல்வித் துறையில் ஈடுபட்டுள்ள பெருமக்கள் இவ்வாறு ஒத்துழைத்த செயல், குழுவினர்க்கு மிகவும் ஊக்கம் ஊட்டுவதாக இருந்தது.

இதுபோன்ற துறைகளில் கருத்துவேற்றுமை இருக்கவே செய்யும் என்பது எவரும் எதிர்பார்க்கக்கூடியதே. கலைச்சொல் தொகுப்புகள் திரும்பிவந்தபின் இந்த முடிவே வலியுற்றது. ஆயினும், பல்வேறு கருத்துக்கொண்டவர்களும் ஏதேனும் ஒரு வகையில் ஒத்தப்போலொழிய நல்ல காரியம் தடைபட்டும். ஆதலால், ஏதேனும் ஒருவகையான ஒருமைப் பாட்டை உருவாக்கிக்கொள்வதற்காகக் கலைச்சொல்லாக்க முயற்சியிலும் கல்வித் துறையிலும் நெறும் பயிற்சி உடையவர்களை குழுவின் நாடிப் பல்வேறு கருத்துக்களையும் அவர்களுக்குத் தெரிவித்து, அவர்களுடன் விவாதித்து ஒருவகையான கலைச்சொல்லாக்கக் கொள்கையை உருவாக்கிற்று. பல்வகைக் கருத்துக்கொண்டவர்களும் குழுவின் சங்கடங்களைப் புரிந்து கொண்டு, தங்கள் ஒத்துழைப்பையும் இசைவையும் தெரிவித்து உதவினார்கள். எவருடைய கருத்தையும் புறக்கணித்துவிடக்கூடாது என்ற நோக்கத்தால் குழுவின் உறுப்பினர்கள் அரிய முயற்சிகள் செய்யவேண்டியிருந்தது.

எல்லோருடைய கருத்துக்களையும் ஒப்பிட்டுப்பார்த்துத் தகுந்த சொற்களை முடிவாகத் தேர்ந்தெடுக்கும் நிலை கல்லூரித் தமிழ்க் குழுவுக்கு ஏற்பட்டது. கல்லூரிகளிலிருந்தும், கல்வி நிபுணர்களிடமிருந்தும் வந்திருந்த கருத்துக்களையெல்லாம் ஒரே இடத்தில் தொகுத்து எழுதும் பணிக்காகச் சில தமிழ்ப் புலவர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள். குழுவின் செயலாளரால் சென்னையில் நியமிக்கப்பட்ட தமிழ்ப் புலவர்கள் மட்டுமன்றிப் பீளமேடு பி.எஸ்.ஜி. கலைக் கல்லூரியின் ஆசிரியர்கள் சிலரும் இந்தப் பணியை அருமுயற்சியுடன் நிறைவேற்றினார்கள்.

பலருடைய கருத்துக்களையும் ஒரே இடத்தில் தொகுத்துவைத்துக்கொண்ட பின், முடிவான கலைச்சொல்லைப்பற்றித் தீர்மானிக்கவேண்டும். இதற்கு ஓர் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. ஒரு தமிழ்ப் புலவர், அந்தந்தப் பாட நிபுணர் ஒருவர் ஆகிய இருவரை வைத்துக்கொண்டு, கல்லூரித் தமிழ்க் குழு உறுப்பினர் ஒருவர் ஒவ்வொரு சொல்லையும், அதபற்றிய பல கருத்துக்களையும் உன்னிப்பாகக் கவனித்து முடிவுக்கு வரவேண்டும் என்பது ஏற்பாடு. இந்த ஏற்பாட்டின்படி செயல்படுவதற்கு ஒரே இடத்தில் குழுவின் உறுப்பினர்கள் பல நாள் தங்கவேண்டியிருந்தது. டிசம்பர் மாத விடுமுறை இதற்குப் பொருத்தமாக வந்தது. கோவையில் இந்த வேலை நிறைவேறியது. இந்தப் பணியில் ஈடுபட்டவர்கள் சிரமம் பாராமல் ஊக்கத்தோடு வேலை செய்தார்கள். கல்லூரித் தமிழ்க் குழு அவர்களுக்கு நன்றி பாராட்டக் கடமைப்பட்டது.

இவ்வாறு முடிவு செய்யப்பட்ட கலைச்சொற்களை ஒன்றுசேர்த்து அச்சுக்களாப் புழம் பட்டியல்கள் தயார் செய்யப்பட்டது. பிறகு அவைகளை விரைவாக அச்சிட்டு வழங்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. ஏனெனில், பல்வேறு பாடங்களுப்பற்றிய நூல்கள் எழுதுவதற்குரிய ஆசிரியர்கள் இந்த நிலையில் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டுவிட்டனர். எனவே, அவர்களுக்குக் கலைச்சொற்பட்டியல்கள் உடனே போய்ச் சேர்ந்தாகவேண்டியிருந்தது. சென்னையிலுள்ள அரசாங்க அச்சுக் கூடமும், கோவையிலுள்ள கலைக்கதிர் அச்சகமும் மூன்றே வாரங்களில் எல்லாப் (14) பட்டியல்களையும் விரைவாக அச்சிட்டுக்கொடுத்தன. மிகவும் குறைந்த விலைக்கே அரசாங்கம் இந்தப் பட்டியல்களை வழங்கியது. கல்லூரிகளுக்குத் தமிழ் வளர்ச்சி ஆராய்ச்சி மன்ற அங்கத்தினர்களுக்கும் மாகாணக் கல்வி ஆலோசனைக் குழு உறுப்பினர்களுக்கும் பாட நூல் எழுதுவதற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்கும் கலைச்சொற் பட்டியல்கள் இலவசமாகவே அனுப்பப்பட்டன.

9th April 1960]

இந்தப் பட்டியல்கள் உருவான முறையைப் பற்றி ஒரு விளக்கம் சொல்லவேண்டியுள்ளது. கல்லூரிப் பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள், மற்றும் கல்வி நிபுணர்கள் ஆகிய எல்லோரையும் நெடுகிலும் கலந்து கொண்டு அவர்களின் ஆலோசனைகளைக் கல்லூரித் தமிழ்க் குழு பெற்று வந்துள்ளது. அவர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்களை மிகவும் கவனத்தோடு, விரும்பு வெறுப்பின்றி ஆராய்ந்துதான் கலைச்சொற் பட்டியல்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. ஒருவர் குறித்த கலைச்சொல்லை எடுத்துக்கொள்ளாமல் மற்றொருவர் சொன்ன கலைச்சொல்லைக் குழு தேர்ந்தெடுத்திருக்கலாம். அப்படித் தேர்ந்தெடுப்பதற்குக் காரணம் உண்டு. குறித்த கருத்தைத் தவறின்றிப் பொருத்தமாக வெளிப்படுத்தக் கலைச்சொல் உதவ வேண்டும். பற்றும் தமிழ்மொழியின் மரபோடு கூடிய இயல்புக்கும் ஏற்றதா என்றும் பார்க்கவேண்டும். மேலும், அந்தந்தப் பாடத்துக் கொண்டு தேர்ந்தெடுத்த நிபுணரின் முடிவான கருத்துக்கும் இடம் கொடுக்கவேண்டும். இப்படிப் பலவகையிலும் கருதிப் பார்த்த ஆராய்ச்சியின் விளைவே கலைச்சொற் பட்டியல்; குழுவினரின் தனிக் கருத்துக்கு இங்கே இடம் இல்லை.

இவ்வளவுக்குப் பிறகும் குழுவினர் தயாரித்துள்ள கலைச்சொற்களில் மாறுதலை ஏற்படாது என்று சொல்லவில்லை. பாடங்களைத் தமிழில் நடத்தும்போது ஆசிரியர்கள் இப்போது உள்ளவற்றைவிடப் பொருத்தமான கலைச்சொற்களைக் கண்டு தெரிவிக்க முடியும். இப்படி ஒரு நிலைமை ஏற்படக்கூடும் என்பதைக் கல்லூரித் தமிழ்க் குழு அறிந்தேயிருக்கிறது. ஆதலால்தான் கலைச்சொற் பட்டியல்களின் முன்னுரையில், கீழ்க்கண்ட வாறு குறிக்கப்பட்டது:—

“வகுப்பில் எழும் சூழ்நிலையெல்லாம் எதிர்பார்ப்பது அருமை, இங்கே அடிப்படை, முட்டுப்பாடுள்ள கலைச் சொற்களை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளும் வகையில் அமைப்பதேயாம். முடிவாக ஒரு கொள்கை உருவாகலாம்....தமிழ்ச்சொற்கள் இப்போதைக்கு உதவக்கூடும் என்ற நோக்கிலேயே உருவானவை. இவை குற்றமற்றன என்று யாரும் கருதவில்லை. இவற்றைத் திருத்தமுடியும் என்ற நம்பிக்கையிலேயே எல்லோரையும் இதைப்பற்றி எண்ணுமாறும், திருத்தங்களைத் தருமாறும் கேட்டுக் கொள்கிறோம்....சொல்லிக்கொடுக்கும்போதும் நூல்களை எழுதும்போதும் திருத்தங்கள் எழும் என்பதில் ஐயம் இல்லை. நூல் எழுதவோர்க்கு இது காரணமாக உரிமை உண்டு”. இப்போது பாட நூல்கள் எழுதிக்கொண்டிருக்கும் ஆசிரியர்களிடம் இக்குறிப்பு வற்புறுத்தப்பட்டுள்ளது. நூல்களை எழுதும் போது குழுவினரின் பட்டியலில் உள்ளவற்றை விடப் பொருத்தமான கலைச் சொற்கள் தோன்றினால், அவற்றையே பயன்படுத்தும் உரிமை அவர்களுக்கு உண்டு.

வெளியாகவிருக்கும் பாட நூல்களின் இறுதியிலே கலைச்சொற்களின் இரண்டு பட்டியல்கள் இருக்கவேண்டும் என்பது குழுவினரால் செய்யப் பட்டுள்ள முடிவு. ஆங்கில அகர வரிசையிலும், தமிழ் அகர வரிசையிலுமாக இரண்டு பட்டியல்கள் ஒவ்வொரு நூலிலும் காணலாம். நூலின் உள்ளே ஒவ்வொரு கலைச்சொல்லும் முதலில் வரும்போது, அதற்குப் பக்கத்திலேயே நகவளைவுக்குள் உலகக்கலைச் சொல்லும் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பது குழுவினர் கொடுத்துள்ள குறிப்பு.

குறையும் குற்றமும் களைந்து, பொருத்தமும் சிறப்பும் வாய்ந்த கலைச்சொற்களை உருவாக்கும் நற்பணி இன்னும் பல ஆண்டுகளுக்குத் தொடர்ந்து நடைபெறும் என்பது குழுவினர் அறிந்த உண்மைதான். அந்தப் பணி தொடர்ந்து நடைபெற்றால்தான் ஒவ்வொரு பாடத்திலும் அற்புதமான கலைச்சொல் எனும் ஏற்படும்.

பாடநூல்கள் தயாரித்தல்

கலைச்சொல்லாக்கம்போலவே பாடநூல்கள் தயாரிப்பதும் முக்கியமானது. குழுவினர் ஏற்கெனவே தெரிவித்திருந்த திட்டங்களுக்கு ஏற்றபடி நடவடிக்கை மேற்கொண்டனர்.

[9th April 1960]

மொழிபெயர்ப்பதற்குரிய நூல்கள் எவை எனத் தேர்ந்தெடுப்பது முதல் வேலையாகப்பட்டது. பாட நூல்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்காக ஒவ்வொரு பாடத்திற்கும் ஒவ்வொரு குழு நியமிக்கப்பட்டது. இந்தக் குழு ஒவ்வொன்றிலும் மூன்று அல்லது நான்கு உறுப்பினர்கள் இருந்தனர்; ஒருவர் கல்லூரித் தமிழ்க் குழு உறுப்பினர்; மற்றொருவர் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் அந்தந்தப் பாட நியமனக் குழுவின் தலைவர் அல்லது உறுப்பினர்; இன்னொருவர் அந்தப் பாடத்தைக் கற்பிக்கும் பேராசிரியர். இவ்வாறு உருவாகிய ஒவ்வொரு குழுவும் தகுந்த பாடநூல்களைத் தேர்ந்தெடுத்துத் தெரிவித்தது.

இப்படித் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நூல்களிலிருந்து சில பகுதிகளைச் சுட்டி, அவற்றை மொழிபெயர்த்து அனுப்புமாறு ஒரு போட்டி நடத்தப்பட்டது. இந்தப் போட்டிபற்றிய விவரங்கள் 1959-ம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மீ 16-ல் வெளியான கெஜட்டில் தெரிவிக்கப்பட்டன. முக்கியப் பாடங் (Major) களுக்கும் துணைப்பாடங் (Ancillary) களுக்கும் பாடநூல் தேர்வுக் குழுவினர் குறித்த நூல்களிலிருந்து மொழிபெயர்ப்பதற்குரிய பகுதிகள் நியமிக்கப்பட்டன. விஞ்ஞானப் பொது அறிவுப் (Minors) பாடங்களுக்குத் தனித் தனித் தலைப்புகள் அறிவிக்கப்பட்டன. மேற்குறித்த கெஜட்டின் பிரதிகள் எல்லாக் கல்லூரிகளுக்கும் அனுப்பப்பட்டன. மேலும், போட்டிபற்றிய விவரங்களை உரியவர்கள் எல்லோருக்கும் நன்கு தெரிவிக்கும்படி கல்லூரியாளரைக் குழு கேட்டுக்கொண்டது.

மொழிபெயர்த்த பகுதிகளும் கூட்டுரைகளும் அதற்கென அறிவிக்கப்பட்ட நாளில் வந்தன. ஏற்கெனவே நியமிக்கப்பட்டிருந்த நடுவர்களின் பரிசீலனைக்கு அவை அனுப்பப்பட்டன.

பாட நூல் தேர்வுக் குழுவினரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நூல்களை மொழிபெயர்ப்பதற்கு வெளியிட்டவர்களின் ஒத்துழைப்பு எளிதாகக் கிடைக்கும் என்று கல்லூரித் தமிழ்க் குழு நம்பியது. அந்த நம்பிக்கையால் அந்தந்தப் பதிப்பாளர்களின் பிரதிநிதிகளை இரண்டு தடவை சந்திப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தது. முதல் கூட்டம் 1959 ஜூலை 23-ம் தேதியே நடைபெற்றது.

மொழிபெயர்ப்பு நூல்களுக்கு அதிக விலைதான் வைக்கநேரிடும் என்பதாலும், அந்த புத்தகங்களுக்கு அதிகக் கிராக்கி இருக்கமுடியாது என்பதாலும் பிரசுரிப்பவர்களின் பிரதிநிதிகள் தயக்கம் காட்டினர். குறிப்பிட்ட அளவுப் பிரதிகளை அரசாங்கத்தினரை வாங்கிக்கொள்ளச் செய்வலாம் என்றும், 1963-ல் எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் தமிழே பயிற்சி மொழியாகும்போது புத்தகங்களுக்கு நல்ல கிராக்கி இருக்கும் என்றும் குழு அவர்களுக்கு உறுதி கூற்றது. நெந்நேர ஆலோசனைக்குப் பிறகு 200 முதல் 300 பிரதிகள்வரை குழுவினரே விலைக்கு வாங்கிக் கொள்வதென்றும், இந்தப் பிரதிகள் வியாபாரத்தில் போட்டிக்கு வரக் கூடாது என்றும், தகுந்த மொழிபெயர்ப்பாளரைக் குழுவே தேர்ந்தெடுப்பதென்றும், நூல்களை 1960-ம் வருஷம் ஜூன் மாதம் கடைசி வாக்கில் வெளியிட்டுவிடவேண்டுமென்றும் பிரசுரிப்போரும் கல்லூரித் தமிழ்க் குழுவினரும் பேசி முடித்தனர்.

ஆனால் துரதிருஷ்டவசமாக, லண்டனிலுள்ள தங்கள் தலைமை நிலையத்தினர் இந்தத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று பின்னால் பிரசுரிப்பாளர்கள் தெரிவித்துவிட்டார்கள். இதன் பின்னர் பின்னம் முயற்சி செய்தபார்த்தபோதும் வெற்றி கிடைக்கவில்லை. நான்கே நூல்களுக்கு மொழிபெயர்ப்புரிமை பெற முடிந்தது; அவற்றிலும் வெளியிடுவோரின் ஊக்கமின்மையால் இரண்டைக் கைவிட்டு நேர்ந்தது. வெளிநாட்டுப் பிரசுரதார்களின் இந்தியப் பிரதிநிதிகளின் ஒத்தழையா மனப்பான்மை கல்லூரித் தமிழ்க் குழுவினர்க்கு மிகவும் வருத்தத்தையே தந்தது. குழுவினரின் விடாமுயற்சியாலும் குறிப்பிடத்தகுந்த விளைவு எதுவும் இவ்வகையில் ஏற்படவில்லை என்றே சொல்லவேண்டியிருக்கிறது.

9th April 1960]

இவ்வாறு ஒத்தழைப்புக் கிடைக்காமல் போனபிறகு, என்ன செய்வது? இந்த ஒத்துழைப்பை நாடித் தேடுவதில் கொண்ட முயற்சி சில காலத்தை விழுங்கிவிட்டது. ஆனால் நல்ல வேளையாக இப்படி நேர்ந்துவிட்டால் என்ன செய்யலாம் என்று ஒரு மாற்றுத் திட்டத்தைக் குழு முதலிலேயே எண்ணி வைத்திருந்தது. இப்போது குழுவினர் அந்த இரண்டாவது திட்டத்தில் நாட்டம் செலுத்த நேர்ந்தது.

அதன்படி அந்தந்தப் பாடத்தில் சிறந்த புலமையும் தெளிவும் கொண்ட நிபுணரைக் குழுவினரே தேர்ந்தெடுத்துத் தமிழில் புத்தகம் எழுதச் செய்வது என்று முடிவாயிற்று. பொருளாதாரம், அரசியல் போன்ற துறைகளுக்கு அவற்றில் புகழ் பெற்ற டாக்டர் லோகநாதன், டாக்டர் அப்பாதுரை போன்றவர்களை நூல் எழுதித் தருமாறு குழுவினர் கேட்டனர். மற்றும் பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர்களை நூல்கள் எழுதுமாறு குழு வேண்டிற்று. குழுவின முயற்சி வீண போகவில்லை. பல்கலைக் கழக பேராசிரியர்களும், பல்லாண்டுகள் கற்பித்து அனுபவம் முதிர்ந்த பேராசிரியர்களும் இப்போது தமிழிலே பாட நூல்கள் எழுதிவருகிறார்கள்.

முக்கியப் பாடங்கள், துணைப்பாடங்கள் ஆகிய இரண்டு பிரிவினும் பதினைந்து நூல்கள் எழுதப்பட்டுவருகின்றன. விஞ்ஞானப் பொது அறிவுப் பாடங்களுக்கு ஐந்து நூல்கள் தயாராகின்றன. என்னென்ன நூல்கள் எவ்வெவ்வாறு எழுதப் பெறுகின்றன என்பதைப் பின்னே உள்ள இணைப்பால் தெரிந்துகொள்ளலாம். சென்னை பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர்களும், சென்னையிலுள்ள இரண்டு ஆன்ஸ் கல்லூரிகளிலுள்ள பேராசிரியர்களும், மாறும் பல வகையில் சிறப்புற்ற நிபுணர்களுமே நூல்கள் எழுதிவருகின்றனர் என்பதை இந்தப் பட்டியல் காட்டும்.

விஞ்ஞானப் பொது அறிவுப் பகுதியில் ஒவ்வொரு பாடத்துக்கும் உரிய நூல்களை எழுதுவதற்கு உரியவர்கள் கட்டுரைப் போட்டி மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

ஒவ்வொரு பாடத்துக்கும் உரிய நூலாசிரியர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்குத் தனித்தனியே நடுவர் குழுவினர் நியமிக்கப்பட்டனர். மூன்று முதல் ஐந்து நிபுணர்கள் வரை ஒவ்வொரு நடுவர் குழுவிலும் அங்கம் வகித்தனர். தமிழ்மொழியிலும் அந்தந்தப் பாடங்களிலும் தேர்ந்த புலமையுடையவர்களே நடுவர்களாக அமைக்கப்பட்டனர். கல்லூரித் தமிழ்க் குழுவில் அந்தந்தப் பாடத்துக்கூறிய உறுப்பினரும் அவர்களோடு நடுவராக அமைந்தார். பிற நடுவர்கள் வழக்கிய மார்க்கு களைக் கொண்டு, தம் மார்க்கையும் சேர்த்துக் குழு உறுப்பினர் முடிவு செய்தார். அதன்படி நூலாசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர்.

சில முக்கியப் (Major) பாடங்களுக்குரிய போட்டிகளில் ஈடுபட்டவர்களில் யாருமே திருப்திகரமாக எழுதவில்லை. அந்தப் பாடங்களுக்குரிய நூலாசிரியர்களை நியமிக்கவே இல்லை.

முடிவாக 1959-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் 10-ந் தேதியில்தான் நூலாசிரியர்கள் பற்றி முடிவு ஏற்பட்டது. எனவே, நூல் எழுதுவதற்குரிய அவகாசம் குறைவுதான். ஏதோ எழுதினோம், எப்படியோ எழுதினோம் என்ற நிலைமை ஏற்படக்கூடாது. ஆதலால், பி. ஏ. வகுப்பில் முதல் ஆண்டுக்கு வேண்டிய அளவுக்குமட்டும் இப்போது நூல்களை எழுதிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிற பகுதிகளை அடுத்ததென்று வெளியிடுவது என்று முடிவாகியுள்ளது.

இதற்கிடையில் இந்தப் பாடநூல்களை வெளியிடுவதற்கு ஏற்றவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. தமிழ் நூல் வெளியீட்டாளர்கள் பன்னிரண்டு பேருக்குமேல் குழுவின அழைப்பை ஏற்று அன்புடன் வந்தனர். 1960-ம் வருஷம் பிப்ரவரி மாதம் 21-ந் தேதியில் சென்னை அரசாங்க அலுவலகத்தில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில், ஒத்துழைப்பாக உறுதி கூறியதோடு குழுவினர் முயற்சியால் உருவாகும் நூல்களை

[9th April 1960]

வெளியிடவும் ஏற்றுக்கொண்டனர். கல்லூரித் தமிழ்க் குழுவினர் கூறிய ஆலோசனைகளையும் ஏற்றுக்கொண்டனர். அந்த ஆலோசனைகளின்படி வெளியீட்டாளர்கள் நியமிக்கும் விஸ்ப்படி 300 பிரதிகளை அரசாங்கம் வாங்கிக்கொள்ளும்; அந்தப் பிரதிகள் விற்பனைக்கு வரமாட்டா; நூலாசிரியர்களுக்குரிய சன்மானத் தொகையை முதலில் அரசாங்கத்தார் கொடுத்து விடுவர்; பிறகு அரசாங்கத்துக்கு வெளியீட்டாளர்கள் அந்தத் தொகையை திருப்பித் தந்துவிடவேண்டும் என்பதாகும்.

வெளியீட்டாளரைச் சந்தித்த அதே நாளில் நூலாசிரியர்களையும் கல்லூரித் தமிழ்க் குழுவினர் சந்தித்தனர். அவர்களுடைய திட்டங்கள் என்ன, அவர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய சிக்கல்கள் என்ன என்று அறிந்து கொள்வதே இந்த கூட்டத்தின் நோக்கம். நூலாசிரியர்கள் மிகவும் உற்சாகமாக வேலையில் ஈடுபட்டிருப்பதைக் குழு அறந்துகொண்டது. மார்ச் மாதம் 31-ஆம் தேதிக்குள் கையெழுத்துப் பிரதிகளை அனுப்பிவிடவேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்பட்டது. நூலாசிரியர்கள் கட்டாயம் ஒத்துழைப்பார்கள் என்பதே குழுவின் நம்பிக்கை. தரிழில் எழுதுவது அவர்களுக்குப் புது முயற்சி; புதியதுறை. எனவே இந்த முயற்சியால் தாங்கள் புகழுக்கு இழுக்கு வந்துவிடக் கூடாதே என்ற கவலை இருக்கிறது; மேலும் தாங்கள், முழுத்திறமையையும் காட்டவேண்டும் என்ற ஆர்வமும் அவர்களிடம் காணப்பட்டது. அதே சமயத்தில், வெளிநாடுகளில் அற்புதமாக வெளிவரும் நூல்களுக்குத் தங்கள் நூல்கள் எந்த வகையிலும் சளைத்துவிடக் கூடாது என்ற கவலையும் காணப்படுகிறது.

வெளியிடுவோரும் நூலாசிரியர்களும் காட்டுகின்ற ஆர்வத்தைப் பார்க்கும் போதும், அரசாங்கத்தின் ஆதரவையும் தாராள மனப்பான்மையையும் பார்க்கும்போதும் ஜின் மாதத்துக்குள் சிறந்த நூல்களை அருமையாக வெளியிடுவதில் வெற்றி காணமுடியும் என்றே குழு நம்புகிறது. அதாவது ஏராளமான நூல்களை ஒவ்வொரு பாடத்திலும் வெளியிட்டுவிடப்போகிறோம் என்பதல்ல ஒவ்வொரு பாடத்துக்கும் இரண்டொன்று விசிறம் வேண்டிய புத்தகங்களை—நல்ல முறையில் வெளியிடமுடியும் என்பதில் ஐயமில்லை.

பி. ஏ. முதலாண்டில் முக்கிய பாடத்துக்கு வாரத்தில் ஆறுமணி நேரம்; துணைப் பாடத்திற்கு இரண்டுமணி நேரம்; பொது அறிவுப் பாடத்திற்கு ஒருமணி நேரம்; முதல் ஆண்டுக்கு வேண்டிய பாடப்பகுதிகளின் அளவு குறைவுதான். எனவே, ஓர் ஆண்டுக்கு உரியபடி பாடங்களை பகுத்து, பகுதி பகுதியாக நூல்களை வெளியிட்டுவிடலாம். அந்த இரண்டாம் ஆண்டுக்கும் மூன்றாம் ஆண்டுக்கும் உரிய பகுதிகளைத் தொடர்ந்து வெளியிடக் கல்லூரித் தமிழ்க் குழு முனைந்திருக்கும் என்பது சொல்லாமலே தெரியும்.

இரண்டாவது ஆண்டிலும் மூன்றாவது ஆண்டிலும் தீவிரமாக ஈடுபட வேண்டிய ஒரு முயற்சி பற்றிக் கல்லூரித் தமிழ்க் குழு ஓர் ஆலோசனை செய்துள்ளது. அந்த இரண்டு ஆண்டுகளிலும் வெறும் பாடப் புத்தகங்களை தயாரிப்பதோடுமட்டும்தான் சவனத்தைக் குழு நிறுத்திவிடாத. உயர்ந்த தரம் உடைய விரிவான பெரிய நூல்கள் பலவற்றை—பரந்தும் ஆழ்ந்தும் செல்லும் அறிவு வளர்ச்சிக்குத் துணைசெய்யும் நூல்களை—வெளியிட ஏற்பாடு செய்யும். இத்தகைய உயர்நூல்கள் பல்கலைக் கழகப் படிப்புக்குச் சிகரமாய் அமைபவையாகும்.

ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள்

தக்க ஆசிரியர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது இத்திட்டத்தின் நடைமுறையில் அடுத்து வருவதாகும். ஆசிரியர்களைப் பொறுத்ததே திட்டத்தின் வெற்றி என்றும் சொல்லலாம். அதற்கு ஏற்ற முயற்சிகள் நடந்துவருகின்றன. உரியவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தபின், அவர்களுக்குத் தக்க பயிற்சி அளிக்கப்படும்.

அடுத்து வருவது மாணவர்களைப் பற்றியது. தமிழிலேயே எல்லாப் பாடங்களையும் பி. ஏ. யில் படிக்கவரும் மாணவர்களுக்குத் தகுந்த சலுகைகள் காட்டவேண்டியவரும். அரசாங்கம் இவ்வகையில் தாராளமாக இருக்குமென்றே எதிர்பார்க்கிறோம்.

9th April 1960]

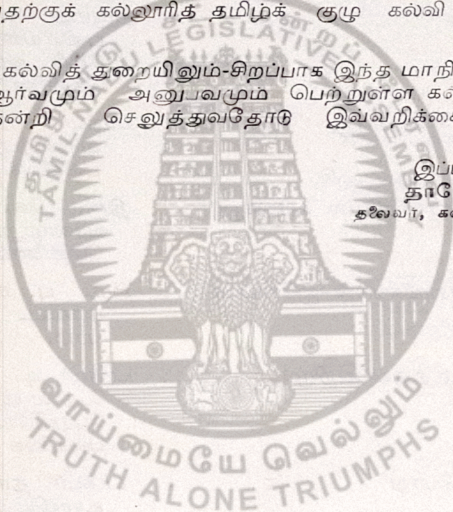
முடிவுரை

ஸ்திரியம் சிறந்ததாக இருப்பதோடு, அதனை அடைவதற்கு உரிய வழியும் சிறந்ததாக இருக்கவேண்டும். இது காந்தியம். நாட்டில் மக்களாட்சியின் பாங்கு நன்றாக உருவாவதற்கும் இன்னும் பல நலன்கள் தழைப்பதற்கும் வட்டார மொழிகள் வளமும் வாய்ப்பும் பெறவேண்டும். இத்தகைய ஆக்கத் துறைகளில் ஒன்றுதான் தமிழைப் போதன மொழியாக ஆக்குவது. இந்த நல்ல ஸ்திரியத்தை அடைவதற்கு நல்ல வழியைப் பின்பற்றவேண்டும் என்பதற்காகவே கல்லூரித் தமிழ்க் குழு ஏற்பட்டுள்ளது என நம்புகிறோம். கல்வித்துறையில் ஈடுபட்டுள்ள யாவருடைய ஒத்துழைப்பையும் பெற்றுத் தன் முடிவிலும் முறையிலும் நன்மையே காணும் என்று கல்லூரித் தமிழ்க் குழு நம்புகின்றது.

இப்போதுதான் கல்லூரித் தமிழ்க் குழு செயலில் இறங்கத் தொடங்கியுள்ளது. 1959-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் தேதி ஒன்றில் பிறப்பித்த அரசாங்க ஆணைப்படி இந்த ராஜ்யம் முழுவதிலும் எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் தமிழே பயிற்சிமொழியாகும்வரை இந்தக் குழுவுக்கு நிரம்ப வேலைகள் உண்டு. இவ்வளவு பெரிய தெய்வீகமான பொறுப்பிலே வெற்றி காண்பதற்குக் கல்லூரித் தமிழ்க் குழு கல்வி நிபுணர்களையே நம்பியிருக்கிறது.

பொதுவாகக் கல்வித் துறையிலும்-சிறப்பாக இந்த மாநிலத்தின் கல்வித் துறையிலும் ஆர்வமும் அனுபவமும் பெற்றுள்ள கல்வி நிபுணர்கள் யாவருக்கும் நன்றி செலுத்துவதோடு இவ்வறிக்கையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்படிக்கு
தாமோதரன்,
கலவா, கல்லூரித் தமிழ்க் குழு.

[9th April 1960]

பின்னிணைப்பு

தயாராகும் பாட நூல்கள் பற்றிய விவரங்கள்.

முக்கியப் பாடங்கள், துணைப் பாடங்கள்.

எழுதுவோர்.

1. செயல்முறை புவியியல்—தரைப்பட விளக்கம். .. திரு. சி. எஸ். நரசிம்மன், விரிவுரையாளர், அரசினர் கல்லூரி, கும்பகோணம்.
2. நில வகைகள் .. திரு. அனந்தபத்மநாபன், புவியியல் பேராசிரியர், மாநிலக் கல்லூரி, சென்னை.
3. உலகப் புவியியல்—தென் கண்டங்கள். திரு. ஜி. நாராயணசாமி ஐயர், புவியியல் விரிவுரையாளர், ஆசிரியர் கல்லூரி, மதுரை.
4. பருவ இயல் .. திருமதி ஆர். இராதா, புவியியல் விரிவுரையாளர், மேரி அரசியார் கல்லூரி, சென்னை.
5. ஐரோப்பிய வரலாறு .. டாக்டர் ஆரோக்கியசாமி, வரலாற்று ரீடர், சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்.
6. இங்கிலாந்தின் அரசியல் வரலாறு .. திரு. கே. கே. பிள்ளை, வரலாற்றுப் பேராசிரியர், சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்.
7. தற்கால அரசாங்கங்கள்—ஐரோப்பா .. திரு. பு. ரா. பக்கிரிசங்கர், மாவட்ட முனிசிபு, சிதம்பரம்.
8. ஐரோப்பிய தத்துவ அறிமுகம் .. டாக்டர் டி. எம். பி. மகாதேவன், தத்துவப் பேராசிரியர், சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்.
9. உளவியல்—பொது .. டாக்டர் தா. ஏ. சண்முகம், உளவியல் ரீடர், சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்.
10. சோதனை உளவியல் .. டாக்டர் போயஸ், உளவியல் பேராசிரியர், சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்.
11. அரசியல் கோட்பாடு—பகுதி : 2 .. திரு. பாஸ்கரன், அரசியல் ரீடர், சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்.
12. பொருளாதாரம் .. திரு. எஸ். வேலாயுதம், பொருளாதாரச் சிறப்புப் பேராசிரியர், மாநிலக் கல்லூரி, சென்னை.
13. இங்கிலாந்தின் பொருளாதார வரலாறு. திரு. அ. முத்தையா பொருளாதாரப் பேராசிரியர், பச்சையப்பர் கல்லூரி, சென்னை.

9th April 1960]

முக்கியப் பாடங்கள், துணைப்பாடங்கள்.

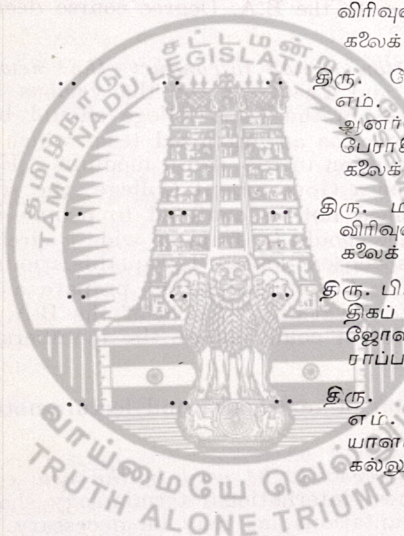
சமுதவோர்.

மொழி பெயர்ப்பு நூல்கள்.

14. தொழில் நிலைய அமைப்பியல் .. திரு. ஓ. ஆர். கிருஷ்ணசாமி, துணையாசிரியர், கலைக் களஞ்சியம், சென்னை.
15. இங்கிலாந்தின் அரசியலமைப்பு வரலாறு. திரு. சூரியநாராயணன், அரசியல் பேராசிரியர், அழகப்பர் கல்லூரி, காரைக் குடி.

விஞ்ஞானப் பொது அறிவு நூல்கள்.

16. உயிரியல் .. .. திரு. வி. எஸ். இராமசாமி, எம். எ., உயிரியல் விரிவுரையாளர், பி.எஸ்.ஜி. கலைக் கல்லூரி, கோவை-4.
17. இரசாயனம் .. .. திரு. கே. கண்ணபிரான், எம். எ., பி. எஸ்ஸி. ஆனர்ஸ், இரசாயனப் பேராசிரியர், பி. எஸ். ஜி. கலைக் கல்லூரி, கோவை-4.
18. வானியல் .. .. திரு. மகாதேவன், கணித விரிவுரையாளர், அரசினர் கலைக் கல்லூரி, சென்னை.
19. பெளதிகம் .. .. திரு. பி. சுவரிமுத்து, பெளதிகப் பேராசிரியர், செயின்ட் ஜோஸப் கல்லூரி, திருச்சி ராப்பள்ளி.
20. புன்வியல் .. .. திரு. கே. வேங்கடேசன், எம். எ., கணித விரிவுரையாளர், செயின்ட் ஜோஸப் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி.

[9th April 1960]

THE PROGRESS REPORT OF THE COLLEGE TAMIL COMMITTEE.

Presented by Sri G. R. Damodaran, Chairman.

The Government of Madras in their G.O. Ms. No. 748, Education, dated 14th April 1959, constituted the College Tamil Committee to consider and advise them on the following points with regard to the implementation of Tamil medium in the Pilot College :—

(i) *The mode of selection of pupils for the B-1 Degree Courses in the Pilot College.*—It is necessary that pupils should be chosen from every district and should be best among those who being eligible for admission to the B.A. Degree course decide to take that course.

(ii) *The selection of staff to conduct the new courses.*—The staff of Professors and Lecturers for the various subjects of the B.A. Degree Courses in the Pilot College should be specially got together so as to comprise an organized team which will be competent to impart instruction in the Tamil medium. Even though the Pilot College will be a Government College, the selection of staff for these courses need not be confined to people in Government service and the choice should be from as wide a circle as possible as long as the persons chosen possess the qualifications prescribed by the University. The Committee might prepare a list of suitable persons to take up the various subjects of the B.A. Degree Course from which Government could choose the members of the staff to run the new courses.

(iii) Preparation of text-books and lecture-notes for the new courses.

(iv) *Technical terms to be used in the new courses.*—As far as possible, well-known international terminology should be used, subject to such adaptations, as may be necessary. Well-known Tamil terms may be used but it would be desirable in such cases to have the international terms also indicated in brackets.

(v) Any other matter relevant to the conduct of the Tamil medium B.A. Degree Courses.

The issues raised by the terms of reference are—

- (1) The mode of selection of pupils,
- (2) The selection of staff,
- (3) Preparation of text-books,
- (4) Preparation of lecture-notes,
- (5) Preparation of technical terms, and
- (6) Any other matter relevant to the conduct of Tamil medium in the B.A. Degree Course.

9th April 1960]

The first problem to be tackled by the Committee was to decide as to what subjects under Humanities could most conveniently be undertaken for instruction in Tamil medium at the Government Arts College, Coimbatore. In the selection of such courses, the following were taken into consideration :—

(1) Preferably it should be a subject already taught in the Pilot College, since the books and the class-rooms will be readily available.

(2) Subjects chosen must have sufficient popularity from the stand-point of students.

(3) The subjects chosen must have evolved adequate vocabulary.

On the basis of these considerations, the Committee decided on teaching in Tamil medium the subjects of History, Politics, Psychology, Economics and Geography, the last two being the subjects at present offered in the Pilot College.

The Committee had next to consider the minor subjects which are to be associated with major subjects and the question arose whether the minor subjects were also to be taught in Tamil medium. The Government Order gave no explicit directive on this point. Finally, the Committee decided that in order to pave the way for the future switch-over to Tamil medium even in Science subjects, it would be advisable to make a beginning in a small way with the Science minor subjects. The following minor subjects were decided upon :—

Biology, Astronomy, Statistics, Physics and Chemistry.

On a consideration of the above, the College Tamil Committee at its first meeting on 25th April 1959 decided that the following subjects under Major, Ancillary and Minor be taught in Tamil medium in the Pilot College :—

Major: History, Politics, Economics, Geography and Psychology.

Minor : Physics, Chemistry, Biology, Astronomy and Statistics.

The same meeting considered other aspects under reference in the Government Order. It would be helpful to have some information about the availability of Lecturers in the Colleges to teach in Tamil and their attitude. They prepared a *pro forma* to elicit information about the experience of the members of the staff in Colleges and subjects taught, language known and willingness to teach the subjects in Tamil. The Committee also decided to collect all books published in Tamil relating to the subjects to be taught at the Pilot College. In order to concentrate attention on the problems characteristic of each subject, one subject was assigned

[9th April 1960]

to each member who was to be responsible for advising the Committee on all the problems relating to that particular subject, and the following allocation was decided upon :—

Psychology—Sri Devasenapathy, Mr. Appalachari and Dr. Aram.

History—Sri T. P. Meenakshisundaram Pillai.

Geography—Sri Thirunarayan.

Economics, Politics and Commerce—Sri S. Velayutham.

All Science subjects—Sri G. R. Damodaran, Chairman.

The preparation of technical terms, being a vital problem, was considered and each member in charge of subject was requested to make suggestions in the course of time about the suitable persons to undertake the compiling of technical terms in Tamil for the respective subjects.

The study of the replies received from the various Colleges shows that the teachers are enthusiastic about the proposal to teach in Tamil. Almost all of them are agreeable to teach in Tamil. This encouraged the College Tamil Committee.

Having decided on the subject to be taught in Tamil, the Committee set itself next to the preparation of a programme of work.

In the preparation of the plan of action, the Committee desired to be guided by the advice and suggestions of educationists and others and accordingly a questionnaire was prepared to solict their opinion on the choice of subjects, the medium of instruction for Science Minor Subjects, the policy to be followed in translating technical terms—the place of transliterations, the adoption of international terminology, the criteria for choosing equivalents from among the Tamil words already available, the sources from which the technical terms could be gathered, the type of books to be selected for the translation, the method of encouraging the original books in Tamil, the agency for the publication, the qualifications and method of recruitment of staff, the advisability of conducting orientation courses, incentives to be given to the students to join the course and steps to improve the standard of English. Questionnaires were sent to educationists, Principals of Colleges, the Press and others. The replies received indicated a certain line of action that would feasibly be adopted.

The Committee prepared the first report for submission to the Government as required in the Government Order. The report covered the issues raised in the terms of reference, viz:—

(1) Preparation of Technical Terms,

(2) Preparation of Text-books,

(3) Selection of Staff, and

(4) Selection of Pupils.

9th April 1960]

In tackling all these problems, the Committee kept in mind the following points:—

(1) That technical terms have to be prepared for as many as fourteen subjects,

(2) that books have to be of a standard acceptable to the Boards of Studies of the University of Madras,

(3) that preparation of both the technical terms and text-books must be done by experts,

(4) that the staff should not only be qualified but should also have enthusiasm for the work, and

(5) that whatever is possible should be done for the furtherance of the standard of English.

Then the Committee had to define its policy in respect of technical terms. From the replies received to the questionnaire mentioned above, it was found that diverse views were held about the way in which technical terms should be prepared. Some were for pure Tamil words being collected or coined with the existing Tamil vocabulary. Some others were for free transliterations. Still others were for using words in current usage irrespective of the origin. Looking into the books already available in the market and the expressions used in journals, it was found that there was no accepted and uniform terminology. With the result the Committee had to devise a few criteria for choosing technical equivalents in Tamil. The Government Order indicated that, as far as possible, well known international terms should be used subject to such adaptation as may be necessary. It also suggested that the well known Tamil terms could be used though it would be desirable to have international terms indicated in the brackets. Having this as the basis, the Committee provisionally decided on the following line of approach:—

(1) That the terms be confined to those required for the B.A. Degree;

(2) the terms available in school text-books, English-Tamil dictionaries, in the volumes of Tamil Encyclopædia published by the Tamil Academy, Kalaikadir, and glossaries prepared by the Government of Madras should normally be adopted after the examination of their suitabilities;

(3) that whenever possible compound Tamil words may be used, provided they are not far fetched, obscure and pedantic;

(4) that in other cases where no satisfactory Tamil equivalents or compounds could be thought of transliterations should be made.

The Committee was aware that it was rather artificial to take words out of context, dub them as technical terms and give them the literal meaning, that words have shades of meaning according

[9th April 1960]

to the context and that in the preparation of the book, the author must be free to modify the terms suggested by the Committee or substitute others of their own. The Committee was aware that the Tamil Valarchi Kazhagam has been publishing the Encyclopædia in Tamil and many terms might have been discovered or coined by the writers of articles for that Encyclopædia. But, unfortunately, they have not yet been codified and the Committee had to prepare their own terms with the help of the school textbooks and glossaries available.

As for the preparation of books, the Committee was aware that it would be its major task. The preparation of books in Tamil bristles with problems and difficulties. A good number of books will have to be prepared so that the students and teacher could have adequate choice in the matter of selection of books for reference and reading. It would not be sufficient to have a few books only without reference books. Ultimately, if the Tamil medium were to be effective, it must have a wide circulation of suitable books on the basis of which the vocabulary could grow fast enough to meet the requirements of teaching modern science. But in view of the shortness of time the Committee had, in the first instance, to think of preparing a few books for each of the subjects and to plan for other books meant for ancillary reading in the course of the next two years.

Another problem the Committee had to face was the problem of sufficient market for the books. If only one college and even that only a score of students offered for each subject, the demand for books will be poor indeed. This is an important aspect from the standpoint of producing books cheaply. The Committee, knowing that only a few copies could be sold in the first year and that only in 1963 there would be much demand for the books, had to think in terms of offering to purchase a certain number of copies from the publishers entrusted with the task of publication.

Another question was whether new books must be prepared or whether the existing books are to be translated. In view of the fact that for the first time books had to be prepared in Tamil for college classes for the various subjects, the Committee thought it would be better that the standard books recommended by the Board of Studies are translated. The Committee was aware of the difficulties involved in translation. The copyright for translations had to be obtained from the original publishers and they should be got translated into readable and idiomatic Tamil, choosing the proper men for the task of translation. In spite of all these known difficulties, the Committee decided that in order to satisfy the University standards, it was preferable to have some of the books, prescribed and recommended by the Board of Studies, translated. In the matter of choosing these books for translation, the Committee decided to seek the help of expert teachers and Chairman of the Board of Studies of the various studies.

9th April 1960]

The next problem was that of choosing the translator. While nomination would be expeditious and perhaps easy, it was thought that such a procedure would smack of favouritism and therefore decided that translators must be chosen by open competition. In order to be sure that the translators were academic people proficient in the subject, a qualification that they be teachers of at least two years experience was fixed for the competitors. Specified passage from the books chosen for the translations were to be prescribed and the specimen translations were to be judged by experts numbering about five for each book. The Committee decided that while this process of choosing the translator was being gone through, the publishers be approached for permission to translate those books. Therefore the Committee decided to approach the local publishers and the foreign publishers to seek their co-operation in the matter.

The next question was in regard to the printing and publication of the books. The Committee thought that it would be ideal if the Government should undertake the printing and publication; but if the Government were not willing, it would have to approach firstly the agents of foreign books and failing, other local-publishers. The terms on which the publication work would be entrusted to them was a matter for negotiations with the publishers. The Committee explained the various alternative methods available for enthusing the publishers to undertake this task. One favoured by the Committee was to buy outright a specified number of copies. The Committee hoped that it would be possible to bring out the books by the beginning of May at the earliest and not later than middle of June at the latest, depending upon the time taken for getting the consent of the foreign publishers for translating the various books.

While the Committee was hoping that this method of preparing books by translations would be successful, it had also provided for the alternative that in the event of any breakdown or delay in the translation process, suitable persons be nominated to write books, according to the syllabus for the various subjects. In order to sustain the interest of the publishers and authors the Committee contemplated a prize scheme.

The Committee also drew up a time-schedule for implementing the various processes mentioned above.

As for recruitment of staff, the Government Order had indicated that the Committee should prepare a list of qualified people out of which the Government should make their appointments for the Pilot College, that the staff selected should be got together so as to comprise an organized scheme, and that the selection need not be confined to the employees of the Government alone. The staff return from colleges showed that there was a lot of potential talent awaiting opportunities. The Committee thought that it could call for applications from all over the State and choose a few persons

[9th April 1960]

of outstanding merit and train them specially. It also decided that the selection of staff be made for all the three years at the first instance so that the training course can be organized at the same time though appointments may take place as and when need arises. As for the qualifications, the Committee thought it sufficient to insist on a good knowledge of Tamil and the proficiency of applicants could be ascertained at the interview rather than by any rigid test. So far as the Pilot College is concerned, the people not knowing Tamil and not selected by the Committee, could be transferred elsewhere. The Committee proposed to interview the selected applicants in the month of January and February and give them a training in the month of April and prepare a guide book with their help.

As regards the selection of Students for admission to the Pilot College, the Committee considered that they should be drawn from all the districts in the State as far as possible, and that students of higher calibre should be selected. There may be an apprehension that this being the only College introducing Tamil medium sufficient number may not join. The Committee recommended that incentives such as Scholarships, fee concessions, exemption from the registration fees and preference at the hands of Madras Public Service Commission.

To turn to the implementation of the proposals of the Committee outlined above, the first task was the preparation of technical terms. The Committee chose to adopt an elaborate method of choosing and finalising the technical terms. Each member of the Committee was requested to choose one expert lecturer with a sound knowledge of Tamil to compile the technical terms. When their recommendations were received the compilers were given detailed instructions as to the methods of preparation of technical terms. They were told that the terms gathered should be sufficiently comprehensive so as to provide the adequate vocabulary for the teacher, that they should think more about precision in conveying the concept than about the purity of the expression from the standpoint of Tamil language, that they should consult the glossaries already available and that they should give as many alternatives considered suitable as are available. They were supplied with glossary of Administrative Terms prepared by the Government of Madras recently, the provisional list of terms prepared for the Teachers Colleges and the glossaries of the Government of Madras prepared a few years ago. In close consultation with the Member concerned about 1,500 terms for each subject in the Major and Ancillary category and between 500 and 800 terms in each of the minor subjects were collected by each compiler. Naturally, this work of compilation took some time and as and when the compilations were received subject after subject they were cyclostyled at the Secretariat. As many as 200 copies had to be prepared for each of the subjects. This required the appointment of additional staff at the Secretariat. One English Steno-typist, one Tamil Steno-typist and two attenders were appointed. One Tamil typewriter, one English typewriter and one

9th April 1960]

electrical duplicator were also purchased for this purpose. All the stencilled copies were distributed to the various Colleges batch by batch with requests that the staff of the College concerned with the subject should consider them in detail and record in the glossaries, in the space left for them, their own suggestions and return them within a month of their receipt. When these glossaries were received back with their suggestions, it was found that most of the Colleges had taken pains to make their own recommendations. For compiling these suggestions, Tamil Pandits were commissioned. In the task of compilation of technical terms, apart from the Tamil Pandits commissioned by the Secretary, College Tamil Committee, some members of the staff of the P.S.G. Arts College also took pains. The Committee decided that a member of the Committee should sit with a Tamil Expert and a subject expert while finalising the terms. Accordingly it was decided that there should be a prolonged sitting at Coimbatore where these finalisation work would be completed. The Christmas vacation was availed of for this task. The interest shown and the pains taken by all the persons commissioned was something for which the Committee feels grateful. Then the problem of getting Technical Terms printed expeditiously was considered in order to make the terms available to the authors who had by then been commissioned. It was decided to have the printing done partially at the Government Press, Madras, and partially at the Kalakadir Press, Coimbatore. The work was executed so expeditiously that within three weeks of the receipt of press copies of the glossaries, the printed glossaries were made available by the Press. The Government was good enough to price these books cheaply. The Government also permitted free distribution of these glossaries—free of cost to all the Colleges, Members of the Tamil Development and Research Council, the Members of the Madras State Education Advisory Committee to the authors commissioned to write books, etc. The College Tamil Committee has consulted all the Professors and Lecturers and other Educationists, and the Committee has taken pains to examine their suggestions dispassionately before finalising the terms. If the Committee has decided to choose a particular term rather than another, it might be because it has been advised so by the experts concerned. There may be scope for improvement and the lecturers themselves might be able to discover more appropriate Tamil equivalents. The Committee was quite conscious of these possibilities. In fact, it was this awareness of the possibilities that made the Committee mention in the preface to the Glossaries of the Technical Terms that they did not think that the terms are final and that they expected that they will be improved and that any improvements made will be thankfully accepted. The Committee further has instructed all the authors of the books to feel free to use their own terms if they were sure that they would convey the intended concepts much better than those found in the glossaries. The Committee knows that this process of perfection by experience will go on for years to come before an acceptable set of terms is evolved in each subject,

[9th April 1960]

As for preparation of books, according to the original proposal, the Committee published a notification calling for specimen translation for Major and Ancillary Subjects and specimen articles for writing books in the Minor subjects. The notification appeared in the *Fort St. George Gazette* on 16th September 1959 and a copy of the notification was sent to each of the Colleges in the State with a request that they be given the widest publicity. The specimen scripts were received by the due date which was 15th September, and meanwhile the Committee had appointed experts as judges to evaluate the specimen translations and specimen articles.

Text-books.—The Committee had hoped that for the books chosen for translation the consent of the original authors and publishers would be forthcoming. With a view to soliciting the co-operation of the publishers of the books chosen for translation, the members of the Committee had two meetings with the publishers concerned. The first was as early as in July 23, 1959. Lists of books for translation were distributed to them. The Publishers were very sceptical about the market in view of the high price which may have to be fixed for translations. The Committee assured them that the Government may be requested to buy a certain number of copies from them and that they will find again a market for them in 1963 when all colleges switched over to Tamil medium. It was finally agreed between the publishers and the Committee that between 200 and 300 copies would be bought by the Committee and that these copies would not be placed in the market, that the translators will be chosen by the Committee; that the translator's fee would be paid by the publishers and that the books must be ready by the end of June 1960.

Unfortunately, the publishers later on intimated the Committee that they are not able to convince their London Offices about the feasibility of the plan of translations. But negotiations were renewed with them and even after the second meeting nothing came out of it, excepting that some four books were offered for translation. Unfortunately, even among these four, two offers had to be dropped because of the lack of enthusiasm and response from the publishers concerned. It is to be regretted that so little co-operation was forthcoming from the representatives of the foreign publishers and that after so much of persuasion almost nothing came out of it. It was this fact of lack of sufficient response from publishers, that made the Committee think of the other alternative which they had already provided for, namely, to commission a few experts to write books specially for the Tamil medium. The Committee decided that it would be advisable to nominate the very best to write the books in Tamil. Offers were made to the eminent men in the field of economics and politics, like, Dr. Loganathan and Dr. Appadurai. In other cases offers were made to Professors of University. It is gratifying to state that most of the offers were accepted and now the position is that books are being written by the University Professors and highly experienced and senior Professors of Colleges.

9th April 1960]

Books.—In general Psychology, History, Politics, Experimental Psychology, European Philosophy and European History are being written by Professors of the University of Madras. Two books in economics are being written by two Professors in two premier Honours Colleges in the City of Madras.

As for the minor sciences, the authors were selected on the basis of competition as originally planned by the Committee.

Three to five experts were appointed as judges and they included not only academic men but also others whose knowledge of subject and of Tamil language was quite well known. The judges were quite helpful and their reports were examined and the member of the Committee concerned with the subject also acted as a judge and made his own remarks besides tabulating the remarks made by others. In a few cases the standard of performance was not satisfactory, and therefore no one was selected. Where suitable persons were found, the work of translation in the case of two books or the preparation of books in the case of minors was entrusted to them. Since the authors were commissioned to write the books only in the month of December, naturally they find the time a little insufficient, and in order not to hasten them and make the work slipshod, the Committee decided that where inevitable the book may be published in parts, so that at least only the requirements of first year are immediately covered.

Meanwhile, the Committee had discussion with the local Tamil Publishers; over a dozen of them were good enough to respond to the invitation of the Committee. At the meeting at the Secretariat held on 21st February 1960 they were very co-operative and they agreed to publish the books on the terms suggested by the Committee, viz., that 300 copies would be bought by the Government at the price fixed by them and that these books would not compete with their sales, that the Government would pay in the first instance the authors' fees and that the publishers would later reimburse the Government in instalments. On the same day a separate meeting was held with the authors who are preparing the books in order to know their programme and problems, and the authors showed tremendous enthusiasm in the work and the Committee proposed to them that they should expedite the work and deliver these scripts not later than 15th of March. It is hoped that they would keep to the time schedule. The work of writing in Tamil is something new for them and naturally, they are anxious that their reputation should not suffer and that they should contribute their best. They are also anxious that the books are comparable with those produced abroad. With such enthusiasm shown by the publishers as well as by the authors, and with the helpful and generous attitude of the Government, the Committee hopes that it should be possible to bring out the books by the end of June at the latest. Of course, the books would be only one or two in each subject in the first instance. The B.A. Degree Course has provided in the first year for only six hours of lecture for the major subjects and two hours for the minors and two to three hours for the ancillary subjects.

[9th April 1960]

The first years requirements will be relatively small and while these books which are prepared will be sufficient for covering the first year's requirements, the Committee will be pressing on with the production of books required for the second and third years. The Committee has proposed that during the second and third year they should concern themselves with the production of ancillary reading material, which would not be merely text-books, but would be books of reference, of sufficient standard so as to meet the requirements of University Education.

The next step will be to recruit the staff and to train them. Later will arise the question of incentives to be given to the students who are joining the Tamil medium course at the Pilot College, Coimbatore. The Government is likely to be generous in this matter of incentives to the students who join this course.

The accommodation at the Pilot College is being expanded to meet the requirements.

